

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

P8_TA(2018)0075

A következő többéves pénzügyi keret: a 2020 utáni többéves pénzügyi keretről kialakítandó parlamenti álláspont előkészítése

Az Európai Parlament 2018. március 14-i állásfoglalása a következő többéves pénzügyi keretről: a Parlament 2020 utáni időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről szóló álláspontjának előkészítése (2017/2052(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 311., 312. és 323. cikkére,
- tekintettel a 2014–2020-as időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről szóló, 2013. december 2-i 1311/2013/EU, Euratom tanácsi rendeletre¹ és annak a 2017. június 20-i (EU, Euratom) 2017/1123 tanácsi rendelet² általi későbbi módosítására,
- tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről, a költségvetési ügyekben való együttműködésről és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodásról szóló, 2013. december 2-i intézményközi megállapodásra³,
- tekintettel „A 2014–2020-as időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keret választások utáni felülvizsgálatának előkészítése: a Parlament észrevételei a Bizottság javaslatát megelőzően” című, 2016. július 6-i állásfoglalására⁴,
- tekintettel a Bizottságnak az Európai Unió pénzügyeinek jövőjéről szóló, 2017. június 28-i vitaanyagára (COM(2017)0358),
- tekintettel az Európai Unió pénzügyeinek jövőjére vonatkozó vitaanyagról szóló, 2017. október 24-i állásfoglalására⁵,
- tekintettel az ENSZ Közgyűlésének „Alakítsuk át világunkat: A 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrend” című 70/1. sz. határozatára,

¹ HL L 347., 2013.12.20., 884. o.

² HL L 163., 2017.6.24., 1. o.

³ HL C 373., 2013.12.20., 1. o.

⁴ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0309.

⁵ Elfogadott szövegek, P8_TA(2017)0401.

- tekintettel a szociális jogok európai pilléréről szóló, 2017. január 19-i állásfoglalására¹,
 - tekintettel a Párizsi Megállapodás Európai Parlament általi, 2016. október 4-i² és Tanács általi, 2016. október 5-i³ megerősítésére,
 - tekintettel az Európai Unió Alapjogi Ügynökségének „Challenges facing civil society organisations working on human rights in the EU” (Az emberi jogokkal foglalkozó társadalmi szervezeteket érintő kihívások az Unióban) című jelentésére,
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság civil társadalmi szervezetek európai uniós finanszírozásáról szóló saját kezdeményezésű véleményére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
 - tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére, a Külügyi Bizottság, a Fejlesztési Bizottság, a Költségvetési Ellenőrző Bizottság véleményeire, a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság módosítások formájában megfogalmazott álláspontjára, a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság, az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság, a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság, a Regionális Fejlesztési Bizottság, a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság, a Halászati Bizottság, a Kulturális és Oktatási Bizottság, az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság, az Alkotmányügyi Bizottság, valamint a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményeire (A8-0048/2018),
- A. mivel a jelenlegi többéves pénzügyi keretet 2013-ban fogadták el, és első alkalommal csökkentette reálértéken mind a kötelezettségvállalási, mind a kifizetési előirányzatokat a korábbi pénzügyi programozási időszakhoz képest, a Lisszaboni Szerződésben, illetve az Európa 2020 stratégiában meghatározott bővülő uniós hatáskörök és törekvések ellenére; mivel ez azzal is járt, hogy jelentős eltérés alakult ki a kötelezettségvállalási és kifizetési előirányzatok szintje között, ami a többéves pénzügyi keret első két évében hozzájárult a kifizetetlen számlák felhalmozódásához; mivel a többéves pénzügyi keret és a kapcsolódó jogalapok megkésett elfogadása végrehajtási késedelmekhez vezetett, aminek következményei még ma is érezhetőek, és ez a kifizetési kérelmek felhalmozódásához vezethet a jelenlegi többéves pénzügyi keret végén, ami átgyűrűzik a következő időszakra; mivel a Parlament kérésére új rendelkezések kerültek be a többéves pénzügyi keretbe, hogy a lehető legteljesebb körben ki lehessen használni annak átfogó felső határait, és rugalmassági mechanizmusokat lehessen biztosítani;
- B. mivel a 2014–2020-as időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről hamar bebizonyosodott, hogy nem alkalmas a tényleges igények és politikai törekvések teljesítésére, mivel már kezdettől fogva azt kérték, hogy kezeljen számos olyan válságot és új kihívást a beruházások, a társadalmi kirekesztés, a migráció és a menekültügy, a fiatalok foglalkoztatása, a biztonság, a mezőgazdaság, a környezet és az éghajlatváltozás területén, amelyekkel az elfogadásának időpontjában nem számoltak; mivel ennek eredményeként a jelenlegi többéves pénzügyi keret már a végrehajtás első két éve után elérte határait, mivel a rendelkezésre álló tartalékkeretek kimerültek, jelentős mértékben igénybevételre kerültek a rugalmassági rendelkezések és a

¹ Elfogadott szövegek, P8_TA(2017)0010.

² Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0363.

³ HL L 282., 2016.10.19., 1. o.

különleges eszközök, a meglévő politikák és programok nyomás alá kerültek, vagy akár még csökkentették is azok kereteit, valamint néhány költségvetésen kívüli mechanizmust került létrehozásra, ilyen módon kompenzálva az uniós költségvetés elégtelen szintjét és rugalmatlanságát;

- C. mivel ezek a hiányosságok már a többéves pénzügyi keret 2016 végén elindított félidős értékelésének és felülvizsgálatának az időpontjában nyilvánvalóvá váltak, és azonnali intézkedéseket igényeltek volna, amit a Parlament is kimutatott 2016. július 6-i állásfoglalásában; mivel az elfogadott félidős felülvizsgálatnak sikerült szerény mértékben kiterjesztenie a meglévő rugalmassági rendelkezésekben rejlő lehetőségeket, azonban nem sikerült felülvizsgálnia a többéves pénzügyi keret felső határait;
- D. mivel a Bizottság 2018 májusában fogja bemutatni a 2020 utáni időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről szóló javaslatcsomagját, beleértve a jövőbeli saját forrásokat is, míg az 1311/2013/EU, Euratom tanácsi rendelet kimondta, hogy ezeket 2018. január 1. előtt kellett volna benyújtani; mivel ezt várhatóan rövidebb később a pénzügyi programokra és eszközökre vonatkozó jogalkotási javaslattevézetek fogják követni;
1. elfogadja ezt az állásfoglalást, hogy felvázolja a Parlament álláspontját a 2020 utáni időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről, különös figyelmet fordítva annak várható prioritásaira, méretére, szerkezetére, időtartamára, rugalmasságára és más horizontális elveire, és rámutat a következő pénzügyi keret hatálya alá tartozó egyes uniós politikákra vonatkozó különleges költségvetési iránymutatásokra; azt várja a Bizottságtól, hogy a következő többéves pénzügyi keretre vonatkozó jogalkotási javaslatot egy új intézményközi megállapodás tervezetével együtt terjessze elő, amely figyelembe veszi a Parlament álláspontját és javaslatait; hangsúlyozza, hogy ez az állásfoglalás is alapot szolgáltat ahhoz, hogy a Parlament szerepet vállaljon a következő többéves pénzügyi keret elfogadásához vezető eljárásban;
 2. ezzel párhuzamosan külön állásfoglalást¹ fogad el, hogy felvázolja álláspontját az uniós saját források rendszerének reformjával kapcsolatban, összhangban a saját forrásokkal foglalkozó magas szintű munkacsoport ajánlásaival; felszólítja a Bizottságot, hogy vegye megfelelően figyelembe a Parlament álláspontját az EU saját forrásairól szóló jogalkotási javaslatok előkészítése során, amelyek hatókörének nagyratörőnek kell lennie, és amelyeket a többéves pénzügyi keretről szóló javaslatokkal együtt kell bemutatni; hangsúlyozza, hogy a következő többéves pénzügyi keretnek mind a kiadási, mind pedig a bevételi oldalát egyetlen csomagként kell kezelni a közelgő tárgyalások során, és hogy nem fog megállapodás születni a többéves pénzügyi keretről, ha nem történik megfelelő előrelépés a saját források terén;

I. A következő többéves pénzügyi keret prioritásai és kihívásai

3. üdvözli a következő többéves pénzügyi keretről folytatott vitát, amely lehetőséget kínál egy erősebb és fenntarthatóbb Európa alapjainak előkészítésére egyik legkézzelfoghatóbb eszközén, az uniós költségvetésen keresztül; úgy véli, hogy a következő többéves pénzügyi keretet be kell ágyazni egy átfogóbb stratégiába és az Európa jövőjéről folyó gondolkodásba; véleménye szerint a következő többéves

¹ Elfogadott szövegek, P8_TA(2018)0076.

pénzügyi keretnek költségvetési eszközökbe kell átültetnie az Unió politikai projektjét és politikai prioritásait;

4. meggyőződése, hogy a következő többéves pénzügyi keretnek az Unió kialakult politikáira és prioritásaira kell épülnie, amelyek a béke, a demokrácia, a jogállamiság, az emberi jogok és a nemek közötti egyenlőség előmozdítására, a jólét, a hosszú távú fenntartható gazdasági növekedés, a jó minőségű munkahelyek, a fenntartható fejlődés és a kutatás és az innováció fellendítésére, a tisztességes munkahelyekhez vezető színvonalas foglalkoztatás biztosítására, az éghajlatváltozás elleni küzdelemre, valamint a gazdasági, társadalmi és területi kohézió és a tagállamok és polgárok közötti szolidaritás erősítésére irányulnak; úgy véli, hogy ezek a pillérek az előfeltételei a megfelelően működő egységes piacnak és gazdasági és monetáris uniónak, valamint az Európa által a világban elfoglalt hely megerősítésének; bízik abban, hogy ezek minden eddigénél fontosabbak Európa jövőbeli törekvései szempontjából;
5. úgy véli, hogy a következő többéves pénzügyi keretnek lehetővé kell tennie az Unió számára, hogy megoldásokat találjon, és megerősödve emelkedjen ki az évtized válságaiból: a gazdasági és pénzügyi visszaesésből, a fiatalok körében tapasztalható munkanélküliségből, a tartós szegénységből és társadalmi kirekesztésből, a migráció és a menekültek jelenségéből, valamint az éghajlatváltozás és a természeti katasztrófák, a környezetkárosodás, a biológiai sokféleség csökkenése, a terrorizmus és az instabilitás által kiváltott válságokból, hogy csak néhányat nevezünk meg; hangsúlyozza, hogy ezek a belföldi következményekkel is járó globális, határokon átnyúló kihívások leleplezik gazdaságaink és társadalmaink kölcsönös függő viszonyát, és rámutatnak a közös fellépések szükségességére;
6. rámutat, hogy az EU-nak teljesítenie kell azon kötelezettségvállalását, hogy élen jár az ENSZ fenntartható fejlesztési céljainak végrehajtásában, amelyek globális menetrendként szolgálnak ahhoz, hogy a Föld társadalmi fenntarthatóbbá, igazságosabbá és virágzóbbá váljanak; hangsúlyozza, hogy a következő többéves pénzügyi keretet össze kell hangolni a fenntartható fejlesztési célokkal; üdvözlí, hogy a Bizottság kötelezettséget vállalt a fenntartható fejlesztési célok uniós politikákban és kezdeményezésekben való érvényesítésére; elvárja, hogy az Unió teljesítse az ezekre a célokra irányuló kötelezettségvállalásait; továbbá kiemeli, hogy a szociális jogok európai pillérének kihirdetését, valamint az EU és a tagállamok szociálisabb Európa iránti kötelezettségvállalását megfelelő pénzügyi forrásokkal kell támogatni; úgy ítéli meg, hogy a Párizsi Megállapodást követően az éghajlatváltozás elleni küzdelemmel kapcsolatos kiadásokat jelentősen növelni kellene a jelenlegi többéves pénzügyi kerethez képest, és azoknak mielőbb, és legkésőbb 2027-ig el kellene érniük a 30%-ot;
7. hangsúlyozza, hogy a következő többéves pénzügyi keret lehetőséget kínál az Uniónak annak bizonyítására, hogy képes összefogni és kezelni az olyan politikai fejleményeket, mint a brexit, a populista és nacionalista mozgalmak felemelkedése és a globális vezető szerepben bekövetkezett változások; hangsúlyozza, hogy a megosztottság és az önzés nem ad választ a globális problémákra és a polgárok aggodalmaira; úgy véli, hogy különösen a brexitről folyó tárgyalások rámutatnak arra, hogy az uniós tagság előnyei jóval felülmúlják a költségvetéshez nyújtott hozzájárulás költségeit; ezzel összefüggésben kéri a korábban tett kötelezettségvállalások keretének maradéktalan tiszteletben tartását, ahogy az a nagypénteki megállapodás esetében is történt a jogállamiság és a demokrácia vonatkozásában;

8. kéri ezért a meglévő politikák, különösen a Szerződésekben rögzített régóta fennálló uniós politikák, nevezetesen a közös agrárpolitika és halászati politika, valamint a kohéziós politika folyamatos támogatását, mivel azok elviszik az uniós polgárokhoz az európai projekt kézzelfogható előnyeit; elutasít minden olyan próbálkozást, amely e politikák nemzeti hatáskörbe történő visszautalására irányul, mivel ez nem csökkentené az adófizetőkre és a fogyasztókra háruló pénzügyi terhet, és jobb eredményeket sem érne el, ehelyett azonban akadályozná a növekedést, a szolidaritást és az egységes piac működését, miközben tovább mélyítené az egyenlőtlenségeket és növelné a különbségeket a területek és a gazdasági ágazatok között; a következő programozási időszakban ugyanolyan szintű finanszírozást szándékozik biztosítani e politikák tekintetében a 27 uniós tagállam számára, miközben tovább javítja azok eredményességét, és egyszerűsíti az említett politikákhoz kapcsolódó eljárásokat;
9. úgy véli, hogy Európának olyan kilátásokat kell kínálnia a fiatalabb nemzedék és a jövőorientált vállalkozások számára, amelyek sikeresebbé teszik az EU-t a globális szinten; eltökélt szándéka, hogy jelentősen bővítse két kiemelt programját, nevezetesen a kutatási keretprogramot és az Erasmus+ programot, amelyek a jelenlegi eszközökkel nem tudnak eleget tenni a nagyon színvonalas jelentkezőkkel járó rendkívül nagy érdeklődésnek; szilárdan kiáll amellett, hogy jelentős mértékben növelni kell a fiatalok körében tapasztalható munkanélküliség elleni küzdelemre és a kis- és középvállalkozások támogatására szánt forrásokat az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezés jogutód programjai és a vállalkozások versenyképességét és a kis- és középvállalkozásokat segítő program (COSME) révén; támogatja az Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz (CEF) 2.0 megerősítését is;
10. felszólítja az Uniót, hogy vállalja szerepét a három újonnan kialakuló szakpolitikai területen, amelyek belső és külső dimenzióval is rendelkeznek, és a jelenlegi többéves pénzügyi keret során jelentek meg:
 - átfogó menekültügyi, migrációs és integrációs politika kialakításával és finanszírozásával, és a migráció és a lakóhelyelhagyás kiváltó okainak a harmadik országokban való kezelésével;
 - a külső határok védelmének megerősítésével és a stabilitás előmozdításával, különösen az emberi jogok védelmezésével külföldön, a konfliktusok megelőzésével és külső fejlesztési politikákkal;
 - közös belső biztonság megteremtésével az uniós polgárok számára és a kutatási erőfeszítések és képességek összevonásával a védelem területén, hangsúlyozva, hogy a védelem területén tett fellépések nem történhetnek az uniós fejlesztéspolitikák kárára;
11. kiemeli, hogy a jövőbeli keret várhatóan integrálni fogja a pénzügyi támogatás két új típusát, amelyek jelenleg kiemelt helyen szerepelnek az Unió gazdasági menetrendjében, nevezetesen a beruházástámogatási rendszerek, például az Európai Stratégiai Beruházási Alap folytatását, valamint az euróövezeti tagállamokra irányuló stabilizációs funkció kialakítását, lehetőleg a javasolt európai valutaalapon keresztül, külön konvergenciaeszközzel együtt az euróövezeti csatlakozás felé haladó tagállamok számára;

12. rámutat arra, hogy első lépésként a külön euróövezeti költségvetési kapacitást az uniós költségvetés részévé kell tenni, és a többéves pénzügyi keret felső határa felett kell elszámolni, a többéves pénzügyi keret többi programjának sérelme nélkül, finanszírozását pedig az euróövezeti tagállamoknak és a többi részt vevő tagnak kell biztosítania egy, a részt vevő tagállamok között meghatározandó bevételi forrásból, amelyet címzett bevételnek és garanciának kell tekinteni; véleménye szerint a fiskális rendszert valódi saját forrásokból lehetne finanszírozni, amint szilárdan működik, az Unió jövőbeni finanszírozásáról szóló Monti-jelentés ajánlásait követve;
13. megerősíti azt az elvet, hogy az újabb politikai prioritásokhoz további pénzügyi eszközöknek kell társulniuk, függetlenül attól, hogy azok az új többéves pénzügyi keret elfogadásának időpontjában merülnek fel, vagy pedig a keret végrehajtása során, és hangsúlyozza, hogy az új szükségletek finanszírozása nem áthatja alá a meglévő politikákat és programokat; emellett arra számít, hogy megfelelő rugalmassági rendelkezések lépnek majd életbe az előre nem látható körülményekre való felkészülés érdekében, amelyek a többéves pénzügyi keret időtartama alatt állhatnak be;
14. úgy véli, hogy csak úgy lehet megvalósítani egy erősebb és nagyratörőbb Európát, ha megerősített pénzügyi eszközök állnak a rendelkezésére; a fent említett kihívások és prioritások fényében, és figyelembe véve az Egyesült Királyság kilépését az Unióból, szorgalmazza az uniós költségvetés jelentős növelését; becslése szerint a többéves pénzügyi keret kiadási plafonját a 27 uniós tagállam bruttó nemzeti jövedelmének 1,3%-ában kell megállapítani, a felső határ felett elszámolandó különböző eszközöktől függetlenül;
15. meggyőződése, hogy ha a Tanács nem egyezik bele abba, hogy jelentősen növelje az uniós költségvetéshez nyújtott nemzeti hozzájárulások szintjét, a következő többéves pénzügyi keret megfelelő finanszírozására egyetlen lehetőségként az EU új valódi saját forrásainak bevezetése marad;

II. Horizontális kérdések

Az uniós költségvetés elvei és a költségvetés teljessége

16. emlékeztet az uniós költségvetés alapelveire, az egységesség, a teljesség, az évenkéntiség, az egyensúly, a globális fedezet, az egyediség, az addicionalitás, a szubszidiaritás, a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás és az átláthatóság elvére, amelyeket figyelembe kell venni az uniós költségvetés meghatározása és végrehajtása során;
17. megerősíti azt a régóta érvényes álláspontját, hogy az Unió politikai törekvééhez megfelelő pénzügyi erőforrásokat kell rendelni, és emlékeztet arra, hogy az EUMSZ 311. cikke értelmében az „Unió gondoskodik a céljai eléréséhez és politikái megvalósításához szükséges eszközökről”;
18. ebben az összefüggésben rámutat arra, hogy a politikai döntések és az Európai Tanács által indított kezdeményezések teljes körű végrehajtása csak akkor lehetséges, ha biztosítják a szükséges finanszírozást, és hangsúlyozza, hogy minden más megközelítés aláássa az uniós költségvetés hitelességét és a polgárok bizalmát;

19. úgy véli, hogy az EU politikai prioritásainak konkrét beruházásokba történő átültetése révén a többéves pénzügyi keret kiváló eszközt kínál az uniós kiadások hosszú távú tervezéséhez és a tagállamokban a közberuházások bizonyos állandó szintjének biztosításához; ugyanakkor sajnálja, hogy nincs kölcsönösen elfogadott hosszú távú stratégia a következő többéves pénzügyi keret elfogadása előtt; emlékeztet továbbá arra, hogy az uniós költségvetés jellemzően egy beruházási költségvetés, amely a nemzeti, regionális és helyi szinten indított tevékenységek finanszírozásának további és kiegészítő forrásaként működik;

Időtartam

20. úgy véli, hogy a többéves pénzügyi keret időtartamáról szóló határozatnak megfelelő egyensúlyt kell teremtenie két egymásnak ellentmondó követelmény között, nevezetesen egyrészt számos uniós politikának – különösen a megosztott irányítás alá tartozó politikáknak, például az agrárpolitikának és a kohéziós politikának – egy legalább hét évre szóló kötelezettségvállalás révén biztosított stabilitás és kiszámíthatóság alapján kell működnie, másrészt pedig demokratikus legitimitásra és elszámoltathatóságra van szükség, amely abból ered, hogy minden egyes pénzügyi keretet összhangba kell hozni az Európai Parlament és a Bizottság ötéves politikai ciklusával;
21. hangsúlyozza, hogy minden újonnan megválasztott Parlament esetében politikai szempontból feltétlenül szükséges, hogy képes legyen érdemben befolyásolni a többéves pénzügyi keret a választási ciklus során, mind az összegeket, mind pedig a politikai prioritásokat tekintve; hangsúlyozza, hogy az európai parlamenti választások lehetőséget kínálnak az uniós polgárok számára, hogy közvetlenül véleményt nyilvánítsanak az Unió költségvetési prioritásairól, aminek tükröződnie kell a pénzügyi keret választások utáni kötelező kiigazításában; ezért úgy véli, hogy az egyes politikai ciklusok során a Bizottságnak javaslatot kell tennie, a Parlamentnek és a Tanácsnak pedig határoznia kell vagy a következő többéves pénzügyi keret létrehozásáról, vagy pedig a folyamatban lévő többéves pénzügyi keret kötelező félidős felülvizsgálatáról;
22. hangsúlyozza, hogy a többéves pénzügyi keret időtartamát fokozatosan egy 5+5 éves időszak felé kell eltolni, amely kötelező félidős felülvizsgálatot tartalmaz; felszólítja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki egyértelmű javaslatot, amely meghatározza az 5+5 éves többéves pénzügyi keret gyakorlati megvalósításának módszereit; meggyőződése, hogy egy egyszeri ötéves időszak nem jöhet szóba a többéves pénzügyi keret időtartamaként, tekintettel azokra a súlyos akadályokra, amelyeket ez több uniós politika programozási és végrehajtási követelményei tekintetében jelentene;
23. ugyanakkor elismeri, hogy a következő európai parlamenti választások 2019. tavaszi időzítése – mivel a jelenlegi többéves pénzügyi keret 2020 decemberéig szól – nem teszi lehetővé az 5+5 éves megoldás azonnali bevezetését, mivel nem lehetne megfelelően összehangolni egymással a különböző ciklusokat; ezért úgy véli, hogy a következő többéves pénzügyi keret hétéves időszakra kell meghatározni (2021–2027), amely kötelező félidős felülvizsgálatot is magában foglal, és utolsó alkalommal még átmeneti megoldást kell alkalmazni;

Félidős felülvizsgálat

24. meggyőződése, hogy fenn kell tartani a többéves pénzügyi keret jogilag kötelező erejű és kötelező félidős értékelését és felülvizsgálatát, amit a többéves pénzügyi keretről szóló új rendelet is rögzít; emlékeztet arra, hogy a 2016. évi félidős felülvizsgálat volt az első olyan történelmi alkalom, amikor ténylegesen felülvizsgálták a többéves pénzügyi keretről szóló rendeletet, és azt mind a Tanács, mind a Parlament pozitívan értékelte, azaz megerősítette a többéves pénzügyi keret rugalmassági rendelkezéseit;
25. úgy véli, hogy a 2021–2027-es időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keret esetében megfelelő időben javaslatot kell tenni a félidős felülvizsgálatra, és határozni kell arról, hogy a következő Parlament és Bizottság ennek megfelelően ki tudja igazítani a pénzügyi keretet; hangsúlyozza, hogy a többéves pénzügyi keret bármilyen felülvizsgálata során biztosítani kell a Parlament bevonását, valamint a költségvetési hatóság egyenrangú ágaként őt megillető előjogokat; hangsúlyozza továbbá, hogy minden valódi felülvizsgálatnak maga után kell vonnia a többéves pénzügyi keret felső határainak felülvizsgálatát is, amennyiben megállapításra kerül, hogy azok nem megfelelőek az időszak fennmaradó részére;

Rugalmasság

26. hangsúlyozza, hogy a jelenlegi többéves pénzügyi keret során a költségvetési hatóság a többéves pénzügyi keretről szóló rendeletben szereplő rugalmassági mechanizmusok és különleges eszközök jelentős mértékű igénybevételét hagyta jóvá, hogy biztosítsa a súlyos válságok elhárításához vagy az új politikai prioritások finanszírozásához szükséges további előirányzatokat;
27. ezért úgy véli, hogy a jelenlegi többéves pénzügyi keret szerinti rugalmassági rendelkezések jól működtek, és megoldást nyújtottak azokra a jelentős finanszírozási szükségletekre, amelyek különösen a migrációval és a menekültekkel kapcsolatos kihívások leküzdése és a beruházási hiány kezelése miatt merültek fel; emlékeztet arra, hogy a Parlament volt a kezdeményezője számos ilyen rendelkezésnek, amelyeket erőteljesen védelmébe vett a korábbi többéves pénzügyi keretről folyó tárgyalások során;
28. úgy véli, hogy még mindig szükség van e rendelkezések további megerősítésére, hogy jobban kezelni tudják az új kihívásokat, az előre nem látható eseményeket és a változó politikai prioritásokat, amelyek egy hosszú távú terv, például a többéves pénzügyi keret végrehajtása során jelennek meg; nagyobb fokú rugalmasságot szorgalmaz a következő többéves pénzügyi keretben, amelynek lehetővé kell tennie a többéves pénzügyi keret kötelezettségvállalásokra és kifizetésekre vonatkozó általános felső határainak lehető legnagyobb mértékű kihasználását;

Rugalmassági mechanizmusok a többéves pénzügyi keretben

29. úgy véli, hogy a következő többéves pénzügyi keret felső határait olyan szinten kell meghatározni, amely nem csupán az uniós politikák finanszírozását teszi lehetővé, hanem az egyes fejezetekre vonatkozó kötelezettségvállalásokban megfelelő tartalékkeretek biztosítását is;
30. meggyőződése, hogy valamennyi fel nem osztott tartalékkeretet korlátozások nélkül át kell vinni a későbbi pénzügyi évekre, és a költségvetési hatóságnak az éves költségvetési eljárásban igénybe kell vennie azt bármely szükségesnek tartott célra;

ezért kéri a kötelezettségvállalásokra vonatkozó összesített tartalék fenntartását, a hatókör és az időtartam bárminemű korlátozása nélkül;

31. emlékeztet arra, hogy a kötelezettségvállalásokra vonatkozó összesített tartalék csak az N-1. évi veheti igénybe a fel nem osztott tartalékkereteket, amint azokat a költségvetési tervezet bemutatását megelőző technikai kiigazítások keretében megerősítették; úgy véli azonban, hogy mindenképpen fel kell tárnai az N. év fel nem osztott tartalékkeretei igénybevitelének módjait is, hogy lehetővé tegyék az olyan további szükségletek finanszírozását is, amelyek az év során merülhetnek fel;
32. határozottan úgy véli, hogy a költségvetési hatóság által engedélyezett kötelezettségvállalásokat az eredeti céljaikra kell felhasználni, és minden erőfeszítést meg kell tenni annak biztosítása érdekében, hogy ez minden szakpolitikai területen így legyen; felszólítja különösen a Bizottságot, hogy folytassa az ebbe az irányba mutató aktív munkát; mindazonáltal meggyőződése, hogy ha visszavonják a kötelezettségvállalásokat, mert az előirányzatok által érintett fellépések végrehajtása teljesen vagy részben elmaradt, akkor azokat ismét elérhetővé kell tenni az uniós költségvetésen belül, és a költségvetési hatóság igénybe veheti azokat az éves költségvetési eljárás keretében; úgy véli, hogy a visszavont kötelezettségvállalásoknak közvetlenül a kötelezettségvállalásokra vonatkozó összesített tartalékba kell kerülniük, és nem egy adott különleges eszközbe vagy tartalékba;
33. emlékeztet arra, hogy a visszavont kötelezettségvállalások a költségvetési hatóság által már engedélyezett kötelezettségvállalásokból származnak, és rendes esetben megfelelő kifizetéseket eredményeztek volna, ha a finanszírozni kívánt tevékenységeket a tervezettek szerint végrehajtották volna; ezért hangsúlyozza, hogy a visszavont kötelezettségvállalásoknak az uniós költségvetésben történő újrafelhasználása kellően indokolt, azonban nem szolgálhat a kötelezettségvállalások visszavonására vonatkozó szabályok megkerülésére, amelyeket az ágazati rendeletek rögzítenek;
34. rámutat arra, hogy a többéves pénzügyi keret teljes időtartama során biztosítani kell a kifizetési tartalékkeretek teljes körű átvitelét a kifizetésekre vonatkozó összesített tartalékon keresztül; ellenzi az átvihető tartalékkeretek szintjére alkalmazott összes korlátozást vagy felső határt, ahogy a jelenlegi többéves pénzügyi keret esetében is, és emlékeztet arra, hogy ezek a tartalékkeretek csak akkor vehetők igénybe, ha a költségvetési hatóság úgy dönt, és akkor is csak a hatóság által meghatározott mértékben; hangsúlyozza, hogy a kifizetésekre vonatkozó összesített tartalék alapvető szerepet tölthetne be az esetleges új kifizetési válságok kezelésében;
35. hangsúlyozza, hogy a többéves pénzügyi keretről szóló rendeletben továbbra is lehetővé kell tenni a felső határok előre nem látható körülmények esetén történő felülvizsgálatának lehetőségét, amennyiben a finanszírozási szükségletek kimerítenék vagy meghaladnák a rendelkezésre álló tartalékokat és különleges eszközöket; kéri, hogy a többéves pénzügyi keretről szóló rendelet rendelkezzen egy egyszerűsített eljárásról az elfogadott küszöbérték alatti célzott felülvizsgálat vonatkozásában;
36. síkra száll azon lehetőség fenntartása mellett, hogy bármely uniós program finanszírozását előre vagy hátra lehessen ütemezni, lehetővé téve ezáltal a tényleges végrehajtás ritmusának megfelelő anticiklikus intézkedéseket és a jelentős válságokra való érdemi reagálást; továbbá szorgalmazza, hogy a – jelenleg az intézményközi megállapodás 17. pontjában rögzített – jogalkotási rugalmasság, amely lehetővé teszi a

programok teljes keretösszegének rendes jogalkotási eljárás keretében történő +/-10%-os kiigazítását, növekedjen +/-15%-ra;

37. rámutat a többéves pénzügyi keret egyazon fejezetén belüli átcsoportosítások révén elérhető rugalmasságra, amelynek célja, hogy a pénzügyi források pontosan oda kerüljenek, ahol szükség van rájuk, és biztosítva legyen az uniós költségvetés jobb végrehajtása; úgy véli, hogy a fejezetek számának csökkenése hozzájárul a többéves pénzügyi kereten belüli rugalmasság növekedéséhez; ugyanakkor kéri, hogy a Bizottság a jelentős önálló átcsoportosítások elfogadásakor proaktívan tájékoztassa a költségvetési hatóságot, és konzultáljon vele;

A többéves pénzügyi keret különleges eszközei

38. jóváhagyja a többéves pénzügyi keret különleges eszközeinek, nevezetesen a Rugalmassági Eszköznek, a sürgősségisegély-tartaléknak, az Európai Unió Szolidaritási Alapjának és az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapnak (EGAA) az általános szerkezetét, és rámutat arra, hogy a jelenlegi többéves pénzügyi keretben ezek széles körben igénybevételre kerültek; kéri ezen eszközök pénzügyi keretösszegeinek és működési rendelkezéseinek javítását;
39. kéri különösen a Rugalmassági Eszköz pénzügyi keretösszegének jelentős, legalább kétmilliárd EUR éves összegig történő megemelését; emlékeztet arra, hogy a Rugalmassági Eszköz egyetlen konkrét politikai területhez sem kapcsolódik, és így bármilyen célra igénybe vehető, amelyet szükségesnek tartanak; ezért úgy véli, hogy ez az eszköz bármely új pénzügyi igény fedezésére igénybe vehető, ahogy azok a többéves pénzügyi keret során felmerülnek;
40. rámutat a sürgősségisegély-tartalék szerepére, amely harmadik országok konkrét segítségkéréseire adott gyors válaszadást biztosít előre nem látható események esetén, és hangsúlyozza annak különös jelentőségét a jelenlegi helyzetben; kéri a fenti tartalék pénzügyi keretösszegének jelentős, akár egymilliárd EUR éves összegre történő megemelését;
41. megemlíti különösen azt, hogy az Európai Unió Szolidaritási Alapjának jelentős mértékű igénybevétele számos súlyos, jelentős költségvetési vonzattal járó természeti katasztrófa esetén nyújt támogatást; hangsúlyozza azt is, hogy ez az eszköz pozitív hatást gyakorol a közvéleményre; javasolja pénzügyi keretösszegének egymilliárd EUR éves összegre történő megemelését;
42. úgy véli, hogy az EGAA, amely biztosítja az uniós szolidaritást, és támogatást nyújt azoknak a munkavállalóknak, akik a világkereskedelem szerkezetében a globalizáció által kiváltott jelentős strukturális változások, illetve a globális gazdasági és pénzügyi válság miatt veszítették el munkahelyüket, nem valósította meg a benne rejlő összes lehetőséget, javítani lehetne rajta és be lehetne vonni egy hosszú távú stratégiába annak érdekében, hogy ténylegesen el lehessen érni az elbocsátott munkavállalókat és vissza lehessen őket vezetni a munkaerőpiacra minden tagállamban; úgy ítéli meg, hogy az EGAA közelgő felülvizsgálata során meg kell vizsgálni annak hatályát, és javítani kell az egyéb eszközökkel való együttműködését; úgy véli, hogy a felülvizsgált EGAA-t az új többéves pénzügyi keretben legalább azonos éves összeggel kell ellátni;

43. javasolja egy külön tartalék létrehozását a többéves pénzügyi keret különleges eszközei számára, amelyek az egyes eszközökből kimaradó el nem költött előirányzatokra épülnek; úgy véli, hogy ennek a tartaléknak időbeli korlátozás nélkül kell működnie; kéri, hogy ezt a tartalékot a költségvetési hatóság határozatát követően a többéves pénzügyi keret minden olyan különleges eszközének javára vegyék igénybe, amelynek a pénzügyi kapacitásán túl kell finanszíroznia az igényeket;
44. megjegyzi, hogy jelenleg különböző szabályok alkalmazandók arra, hogy a többéves pénzügyi keret egyes különleges eszközei esetében milyen időtartam áll rendelkezésre az el nem költött előirányzatok átvitelére; úgy véli, hogy ezeket a szabályokat harmonizálni kell, hogy egyetlen N+1 szabályt lehessen alkalmazni az összes ilyen eszközre;
45. úgy véli, hogy fenn kell tartani a rendkívüli tartalékot mint végső megoldást; hangsúlyozza, hogy ez egy olyan különleges eszköz, amelyet szintén csak a kifizetési előirányzatokra lehet igénybe venni, igénybevétele pedig alapvető szerepet játszott a 2014-es kifizetési válság elhárításában; ezért kéri a keret maximális éves összegének az EU bruttó nemzeti jövedelmének 0,05%-ára való emelését;
46. hangsúlyozza, hogy a többéves pénzügyi keret különleges eszközeit a többéves pénzügyi keret felső határa felett kell elszámolni mind a kötelezettségvállalási, mind pedig a kifizetési előirányzatok esetében; úgy véli, hogy a 2014–2020-as időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keret félidős felülvizsgálata során egyértelműen rendezték azt a kérdést, hogy a költségvetésben hogyan kell kezelni ezen eszközök kifizetéseit, véget vetve a Tanáccsal régóta folytatott értelmezési vitának; kiáll egy egyértelmű rendelkezés bevezetése mellett a többéves pénzügyi keretről szóló rendeletben, amely rögzíti, hogy a többéves pénzügyi keret különleges eszközei kötelezettségvállalásainak igénybevételeiből származó kifizetéseket a többéves pénzügyi keret éves kifizetési felső határa felett kell elszámolni;
47. megjegyzi, hogy a jelenlegi intézményközi megállapodás speciális többséget követel meg a Parlamentben a többéves pénzügyi keret három különleges eszközének igénybeviteléhez; elavultnak tartja ezt a rendelkezést, mivel az azt a speciális többséget tükrözi, amelyre az uniós költségvetés elfogadásához a Lisszaboni Szerződés előtt volt szükség; egységes megközelítést szorgalmaz az eszközök igénybeviteléhez előírt szavazási követelmények tekintetében, amelyeknek meg kell egyezniük az uniós költségvetés elfogadásánál alkalmazandó követelményekkel;

Bevételek – külön tartalék

48. megismétli azt a régóta hangoztatott álláspontját, hogy a vállalatokra az uniós versenyjog megsértése miatt kiszabott bírságokból vagy az uniós költségvetéshez nyújtandó nemzeti hozzájárulások késedelmes befizetéséhez kapcsolódó bírságokból származó bevételeket kiegészítő tételnek kell tekinteni az uniós költségvetés bevételei között, és nem kell ennek megfelelően csökkenteni a bruttó nemzeti jövedelmen alapuló hozzájárulásokat;
49. e célból kéri az uniós költségvetésben egy külön tartalék létrehozását, amelyet az előre nem látható egyéb bevételek valamennyi típusával fokozatosan kellene feltölteni, és amelyet megfelelően át kellene vinni, hogy szükség esetén további kiadásokra adjon lehetőséget; úgy véli, hogy ezt a tartalékot a többéves pénzügyi keret különleges

eszközei számára kell elkülöníteni, és a költségvetési hatóság határozata alapján ennek kiegészítő összegeket kell biztosítani mind a kötelezettségvállalások, mind a kifizetések tekintetében;

Az uniós források hatékony és eredményes felhasználása

50. elismeri, hogy amikor az uniós intézmények a következő többéves pénzügyi keretben a kiadások típusáról határoznak, az egyik irányadó elvnek annak kell lennie, hogy európai hozzáadott értéket kell elérni; rámutat azonban arra, hogy a fogalomnak többféle értelmezése van, és kéri a megfelelő kritériumok egységes, egyértelmű és könnyen érthető meghatározását, amelynek figyelembe kell vennie a területi sajátosságokat és adott esetben mérhető teljesítménymutatókat kell tartalmaznia; óva int az arra irányuló kísérletektől, hogy ezt a meghatározást – pusztán mennyiségi vagy rövid távú gazdasági megfontolásokból – uniós politikák és programok lényegének megkérdőjelezéséhez használják fel;
51. megjegyzi, hogy a Bizottság több dokumentuma is hivatkozik az európai hozzáadott érték fogalmára; ebben az összefüggésben megismétli a Parlament által a fent említett, 2017. október 24-i állásfoglalásában azonosított paraméterek felsorolását; emlékeztet arra, hogy az uniós erőforrásokat az európai közjavak finanszírozására, valamint arra kell felhasználni, hogy katalizátorként működjenek, minden közigazgatási szinten ösztönzőket nyújtva a tagállamoknak, hogy intézkedéseket hozzanak a Szerződés célkitűzéseinek teljesítése és a közös uniós célok elérése érdekében, amelyeket egyéb módon nem lehetne megvalósítani; egyetért azzal, hogy az uniós költségvetést olyan tevékenységek finanszírozására kell felhasználni, amelyek előnyösek lehetnek az Unió egésze számára, amelyeket egyedül egyetlen tagállam sem tud hatékonyan biztosítani, és amelyek a kizárólag nemzeti, regionális vagy helyi szinten meghozott intézkedésekhez képest jobb értéket nyújtanak a pénzért; úgy véli továbbá, hogy az uniós költségvetésnek hozzá kell járulnia a béke és a stabilitás megteremtéséhez és támogatásához az Unió szomszédságában és azon túl; véleménye szerint a megosztott és a közvetlen irányítás alatt álló programok – az uniós célok elérését szolgáló két, egymást kiegészítő módszerként – egyaránt létrehozhatnak európai hozzáadott értéket; ennek fényében elvárja, hogy a tagállamok a következő többéves pénzügyi keret tárgyalásai során tartózkodjanak a „méltányos megtérülés” logikájának követésétől, amely csak a nemzeti érdekeket veszi figyelembe nettó egyenlegek formájában;
52. úgy véli, hogy a kiadások hatékonyságának javítása, azaz az uniós költségvetés minden egyes eurójának hatékony és megkülönböztetésmentes felhasználása nemcsak az uniós forrásoknak a legnagyobb európai hozzáadott értékkel rendelkező és az uniós politikákban és programokban a legnagyobb teljesítménynövekedést biztosító tevékenységek felé történő irányításával érhető el a folyó kiadások mélyreható elemzése alapján, hanem az uniós költségvetés és a nemzeti költségvetések közötti nagyobb fokú szinergia megvalósításával és a kiadási szerkezet kézzelfogható javításának biztosításával is; támogatja a Európai Számvevőszék 2016. évi éves jelentésének ajánlásait a mutatókat tartalmazó hatékony teljesítménymérési rendszer, a teljesítménnyel kapcsolatos jelentéstétel észszerűbbé és kiegyensúlyozottabbá tétele, valamint az értékelési eredmények könnyebb hozzáférhetősége vonatkozásában;
53. kéri az uniós költségvetési rendszer valódi egyszerűsítését a következő többéves pénzügyi keretben a felhasználás megkönnyítése érdekében; hangsúlyozza különösen azt, hogy a különböző programok fontos elemei elvesztésének kockázatát nélkül

csökkenteni kell a hasonló típusú tevékenységeket kiszolgáló eszközök közötti szükségtelen átfedéseket, például az innováció, a kkv-k és a közlekedés területén, továbbá hogy meg kell szüntetni a különböző finanszírozási formák és források közötti versenyt a kiegészítő jelleg lehető legnagyobbra növelése és egy koherens pénzügyi keret biztosítása érdekében; úgy véli, hogy ez elősegítené az uniós prioritások polgárok felé történő egyértelműbb kommunikálását;

54. hangsúlyozza, hogy az uniós kiadások „állapotfelmérése” nem rendelkezhet az uniós törekvések szintjének csökkentéséről vagy az uniós politikák és programok ágazati szintre helyezéséről, ahogy ahhoz sem vezethet, hogy a támogatásokat némi megtakarítás elérése érdekében pénzügyi eszközökkel váltsák fel, mivel az uniós költségvetésből támogatott tevékenységek túlnyomó többsége nem alkalmas arra, hogy ez utóbbiakkal finanszírozzák; véleménye szerint az „állapotfelmérésnek” inkább annak azonosításához kell vezetnie, hogy milyen módokon javítható az uniós kiadási programok végrehajtása;
55. kéri, hogy egy egységes szabálykönyv kialakítása érdekében az összes uniós költségvetési eszköz tekintetében átfogóan harmonizálják a szabályokat, az alapokra vonatkozó és az ágazatspecifikus jellemzők figyelembevételével; arra bátorítja a Bizottságot, hogy oldja meg a különböző finanszírozási források összekapcsolásának problémáját azzal, hogy egyértelmű iránymutatásokat ad e tekintetben és biztosítja a finanszírozás minden típusához való egyenlő hozzáférést minden tagállamban;
56. támogatja a kedvezményezettekre vonatkozó ágazati végrehajtási szabályok tényleges egyszerűsítését és az adminisztratív terhek csökkentését is az eljárások és a programozási dokumentumok egységesítése és egyszerűsítése révén; továbbá rámutat, hogy a kedvezményezettek számára több kapacitásbővítést és technikai segítségnyújtást kell biztosítani; szorgalmazza a kockázatalapú értékelés irányába történő elmozdulást;

Egységesség, teljesség és átláthatóság

57. emlékeztet arra, hogy az egységesség elve, amelynek értelmében az Unió minden bevételi és kiadási tételét be kell mutatni a költségvetésben, egyrészt Szerződésben rögzített követelmény, másrészt pedig demokratikus előfeltétele annak, hogy a költségvetés átlátható, jogszerű és elszámoltatható legyen; sajnálja, hogy ezt az elvet egyre gyakrabban nem tartották be, miközben a pénzügyi helyzet egyre összetettebb lett, az Európai Fejlesztési Alap (EFA) történelmi örökségétől kezdve az Európai Stabilitási Mechanizmus létrehozásán át a költségvetésen kívüli eseti mechanizmusok közelmúltbeli felduzzasztásáig, amire innovatív pénzügyi eszközök és külső vagyongazdálkodási alapok és eszközök formájában került sor, amelyek nem szerepelnek az Unió mérlegében;
58. megkérdőjelezi az uniós költségvetésen kívüli eszközök létrehozásának indokoltságát és hozzáadott értékét; úgy véli, hogy az ilyen eszközök létrehozására vagy fenntartására irányuló határozatokat a valóságban az mozgatja, hogy elfedjék a valós pénzügyi szükségleteket, és megkerülik a többéves pénzügyi keret korlátait és a saját forrásokra vonatkozó felső határt; sajnálja, hogy mindezek gyakran a Parlament mint jogalkotási, költségvetési és ellenőrzési hatóság hármas felelősségének megkerüléséhez vezetnek, és ellentmondanak annak a célnak, hogy növeljük az átláthatóságot a nyilvánosság és a kedvezményezettek számára;

59. ezért megismétli régóta fenntartott álláspontját, miszerint az Európai Fejlesztési Alapot a többéves pénzügyi kereten kívüli egyéb eszközök mellett be kell vonni az uniós költségvetésbe legitimitásának, valamint az uniós fejlesztési politika hatékonyságának és eredményességének növelése érdekében; hangsúlyozza azonban, hogy a megfelelő pénzügyi keretösszegeket hozzá kell adni a többéves pénzügyi keret elfogadott felső határához, hogy ezen eszközök költségvetésbe történő bevonása ne gyakoroljon negatív hatást sem a finanszírozásukra, sem pedig más uniós politikákra és programokra; elvben üdvözli azt a javaslatot, hogy az Európai Stabilitási Mechanizmust egy európai valutaalap formájában, jövőbeli kialakításának sérelme nélkül be kell emelni az Unió költségvetésébe;
60. véleménye szerint az uniós vagyonkezelői alapok többletértéket teremthetnek a különböző adományozóktól származó források összevonása révén egyedi helyzetekben, de használatuk nem eredményezheti a tervezett uniós finanszírozás egyszerű átnevezését és nem változtathatja meg az uniós támogatási eszközök eredeti célkitűzéseit; hangsúlyozza, hogy létrehozásuk és végrehajtásuk fokozottabb parlamenti ellenőrzésére van szükség; kitart amellett, hogy az uniós vagyonkezelői alapok csak az EU-n kívüli tevékenységeket támogathatnak;
61. úgy véli továbbá, hogy amikor a költségvetésen kívüli műveletek bizonyos arányát szükségesnek tartják egyes meghatározott célkitűzések eléréséhez, például pénzügyi eszközök vagy vagyonkezelői alapok használatán keresztül, akkor azokat korlátozott szinten és korlátozott időtartamig kell tartani, továbbá teljes mértékben átláthatónak kell lenniük, bizonyított adicionalitásnak és hozzáadott értéknek kell indokolnia őket, és szilárd döntéshozatali eljárásokkal és elszámoltathatósági rendelkezésekkel kell alátámasztani őket;
62. úgy véli, hogy a következő többéves pénzügyi keretben az uniós költségvetésnek nagyobb pontossággal kell bemutatnia a meghatározott rendeltetésű bevételek mértékét és azoknak a tényleges kiadásokra gyakorolt hatását, különös tekintettel azokra, amelyek harmadik országok hozzájárulásaiból származnak; hangsúlyozza, hogy ez még nagyobb jelentőséget kap annak fényében, hogy az Egyesült Királyság nem tagállamként részt kíván venni a 2020 utáni időszakra szóló új többéves pénzügyi keret néhány uniós költségvetési programjában, ahogy azt az Unióból való kilépéséről folytatott tárgyalások során megfogalmazta;

A kifizetések szintje

63. emlékeztet arra, hogy a kifizetési előirányzatok a kötelezettségvállalási előirányzatok logikus és jogi következményei, és kéri, hogy a jövőbeli kifizetési felső határokat megfelelő szinten rögzítsék, csupán korlátozott és reális rést hagyva a kötelezettségvállalási és kifizetési előirányzatok között; elvárja, hogy a jövőbeli kifizetési felső határokat figyelembe vegyék egyrészt azt, hogy eleget kell tenni a jelenlegi pénzügyi időszakból származó azon kötelezettségvállalásoknak, amelyek csak 2020 után kerülnek kifizetésre, másrészt azt, hogy eleget kell tenni a 2020 utáni programok és eszközök tekintetében tett kötelezettségvállalásoknak;
64. emlékeztet arra, hogy a korábbi többéves pénzügyi keret végén kifizetetlen számlák halmozódtak fel, ami átgyűrűzött a jelenlegi többéves pénzügyi keretbe is, és óva int attól, hogy a következő többéves pénzügyi keretbe való átmenet során megismétlődjön a kifizetési válság, mivel ez súlyos következményekkel járna az olyan

kedvezményezettre nézve, mint a diákok, az egyetemek, a kkv-k és a kutatók; rámutat a kifizetések terén tapasztalható jelenlegi alulteljesítési tendenciára a 2014–2020-as programok végrehajtása terén bekövetkező késedelmek miatt, ami a következő többéves pénzügyi keret felső határain belül rendezendő fennálló kötelezettségvállalások szintjének emelkedéséhez vezet; felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy többek között a pénzügyminiszterek szintjén elemezzék e késedelmek kiváltó okait és terjesszenek elő konkrét egyszerűsítési intézkedéseket a jövőbeli végrehajtás megkönnyítésére;

65. tudomásul veszi az Egyesült Királyság Unióból való kilépésével összefüggésben a pénzügyi rendezésről folyó tárgyalások ideiglenes eredményét, amely elrendelte az Egyesült Királyság teljes körű részvételét a 2014–2020-as programok finanszírozásában és végrehajtásában, annak minden lényeges pénzügyi következményével együtt;

Pénzügyi eszközök

66. hangsúlyozza, hogy a tevékenységek európai szintű finanszírozása céljából eszközök széles köre áll az uniós költségvetés rendelkezésére, amelyeket két kategóriába lehet sorolni, nevezetesen egyrészt vissza nem térítendő támogatások, másrészt pénzügyi eszközök garanciák, hitelek, kockázatmegosztás vagy saját tőke formájában; rámutat az Európai Stratégiai Beruházási Alapra is, amelynek célja az, hogy Unió-szerte állami és magántőkét mozgósítson az uniós gazdaság kiemelt területein végrehajtandó projektek támogatására, hogy kiegészítsék a korlátozott finanszírozást;
67. elismeri, hogy a pénzügyi eszközök képesek növelni az uniós költségvetés gazdasági és politikai hatását; kiemeli azonban, hogy ezek csak a bevételt termelő projektekre alkalmazhatók az optimálistól elmaradó befektetési feltételek vagy a piac nem megfelelő működése esetén, ezért csak kiegészítő, nem pedig alternatív finanszírozási formát képeznek a vissza nem térítendő támogatásokhoz képest; hangsúlyozza, hogy a pénzügyi eszközök nem szolgálhatnak a már létező állami rendszerek vagy a magánfinanszírozás helyettesítésére, és meg kell felelniük a belföldi és nemzetközi kötelezettségvállalásoknak;
68. megismétli a Bizottság felé irányuló azon kérését, hogy határozza meg azokat a területeket, amelyeket a legjobban vissza nem térítendő támogatásokkal lehet kiszolgálni, azokat, amelyeket pénzügyi eszközökkel jobban ki lehetne szolgálni, és azokat, ahol a vissza nem térítendő támogatásokat össze lehetne kapcsolni pénzügyi eszközökkel, és elemezze a kettő közötti megfelelő egyensúly kialakításának módját; meggyőződése, hogy a következő többéves pénzügyi keretben is a támogatásoknak kell maradniuk az uniós projektek jellemző finanszírozási módjának; hangsúlyozza, hogy a hiteleket, a garanciákat, a kockázatmegosztást és a sajáttőke-bevonást elővigyázatosan, előzetes értékelés alapján kell használni, és csak akkor, ha igazolható egyértelmű hozzáadott értékük és tőkeáttételi hatásuk; megállapítja, hogy a pénzügyi eszközök igénybevétele és a vissza nem térítendő támogatásokkal való szinergiák javíthatók; erőfeszítéseket kér annak megkönnyítésére, hogy a kedvezményezettek hozzáférjenek a pénzügyi eszközökhöz, és nagyobb rugalmasságra szólít fel a különböző pénzügyi eszközök ágazatokon átnyúló felhasználása terén, hogy át lehessen lépni azokon a korlátozó szabályokon, amelyek megakadályozzák, hogy a kedvezményezettek több programot vehessenek igénybe a megfelelő célokkal rendelkező projektek számára;

69. felhívja a Bizottságot, hogy a következő többéves pénzügyi keretben egyszerűsítse és harmonizálja a pénzügyi eszközök használatára irányadó szabályokat abból a célból, hogy szinergiákat hozzon létre a különböző eszközök között és maximalizálja azok hatékony alkalmazását; tudomásul veszi az egységes alap létrehozására irányuló, alapos vitát igénylő lehetséges javaslatot, amely uniós szinten összevonná a központilag kezelt pénzügyi eszközöket; úgy véli, hogy világos struktúrát kell teremteni a pénzügyi eszközök különböző típusai közötti választáshoz a különböző szakpolitikai területek és tevékenység típusok számára, és az adott pénzügyi eszközöket továbbra is külön költségvetési tételek alatt kell kimutatni a költségvetésben, hogy egyértelmű helyzetet teremtsünk a befektetések tekintetében; hangsúlyozza azonban, hogy a szabályok ilyen jellegű harmonizálása nem érintheti a tagállamok által a kohéziós politika keretében vagy a külső fellépések terén kezelt pénzügyi eszközöket;
70. emlékeztet arra, hogy több alkalommal is követelte a nagyobb átláthatóságot és a fokozottabb demokratikus ellenőrzést az uniós költségvetésből támogatott pénzügyi eszközök végrehajtása tekintetében;

Szerkezet

71. úgy véli, hogy a többéves pénzügyi keret szerkezetének biztosítania kell az EU politikai és költségvetési prioritásainak jobb láthatóságát az uniós polgárok számára, és kéri az uniós kiadások valamennyi területének világosabb bemutatását; meggyőződése, hogy megfelelően tükrözni kell a jövőbeli uniós kiadásoknak az ebben az állásfoglalásban felvázolt fő pilléreit;
72. ezért úgy véli, hogy a fejezetek bemutatását néhány ponton javítani kell, azonban ellenzi az indokolatlan radikális változtatásokat; ezért a következő szerkezetet javasolja a 2020 utáni időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keret számára:

1. fejezet: Erősebb és fenntartható gazdaság

Ide tartoznak a következőket támogató programok és eszközök:

közvetlen irányítás alatt:

- kutatás és innováció
- ipar, vállalkozói készség, kis- és középvállalkozások
- a gazdaság és a társadalom digitális átalakulása
- nagyméretű infrastrukturális projektek
- közlekedés, energia, világűr
- környezet, az éghajlatváltozás mérséklése és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás

2. fejezet: Erősebb kohézió és szolidaritás Európában

Ide tartoznak a következőket támogató programok és eszközök:

- gazdasági, társadalmi és területi kohézió (megosztott irányítás keretében):
 - beruházások az innovációba, a kutatásba, a digitalizációba, az ipari átalakításba, a kkv-kba, a közlekedésbe, az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásba és az éghajlatváltozás mérséklésébe, a környezetvédelembe és az energetikába
 - foglalkoztatás, szociális ügyek és társadalmi befogadás, nemek közötti egyenlőség, a szegénység mérséklése és demográfiai kihívások
- oktatás, ifjúság és egész életen át tartó tanulás
- kultúra, polgári szerepvállalás, média és kommunikáció
- demokrácia, jogállamiság és alapvető jogok
- egészségügy és élelmiszerbiztonság
- menekültügy, migráció és integráció, igazságszolgáltatás és fogyasztói ügyek
- a nemzeti közigazgatási rendszerek számára nyújtott támogatás és a velük folytatott koordináció

3. fejezet: Erősebb és fenntartható mezőgazdaság és halászat

Ide tartoznak a következőket támogató programok és eszközök:

- mezőgazdaság és vidékfejlesztés
- tengerügyek és halászat

4. fejezet: Nagyobb felelősségvállalás a világban

Ide tartoznak a következőket támogató programok és eszközök:

- nemzetközi együttműködés és fejlesztés
- szomszédság
- bővítés
- humanitárius segítségnyújtás
- demokrácia, jogállamiság, alapvető jogok és nemek közötti egyenlőség
- kereskedelem

5. fejezet: Biztonság, béke és stabilitás mindenki számára

Ide tartoznak a következőket támogató programok és eszközök:

- biztonság, beleértve a kiberbiztonságot
- válsághárítás és stabilitás, beleértve a polgári védelmet
- közös kül- és biztonságpolitika
- védelem, beleértve a kutatást és az innovációt

6. fejezet: Hatékony közigazgatás az európaiak szolgálatában

- az uniós személyzet finanszírozása
- az uniós intézmények épületeinek és felszereléseinek finanszírozása

73. sürgeti a Bizottságot, hogy az európai költségvetés egyik mellékletében adjon meg minden olyan uniós vonatkozású kiadást, amely kormányközi megállapodásoknak és eljárásoknak köszönhetően merül fel az uniós költségvetésen kívül; úgy véli, hogy ez az évente nyújtott tájékoztatás teljes képpel szolgálna a tagállamok által uniós szinten vállalt beruházásokról;

III. Politikák

Erősebb és fenntartható gazdaság

74. hangsúlyozza az Európai Kutatási Térség, az energiaunió, az egységes európai közlekedési térség és a digitális egységes piac kiteljesítésének fontosságát, amelyek az európai egységes piac alapvető elemei;
75. úgy véli, hogy a következő többéves pénzügyi keretben nagyobb mértékben kell olyan területekre összpontosítani a költségvetési forrásokat, amelyek egyértelmű európai hozzáadott értéket mutatnak fel, és ösztönzik a gazdasági növekedést, a versenyképességet, a fenntarthatóságot és a foglalkoztatást az EU valamennyi régiójában; ebben az összefüggésben hangsúlyozza, hogy a kutatás és innováció fontos szerepet tölt be a világ élvonalában lévő tudásalapú, fenntartható gazdaság megteremtésében, és sajnálja, hogy megfelelő finanszírozás hiányában ezen a területen a kiváló minőségű projekteknek csak egy kis része kapott uniós finanszírozást a jelenlegi többéves pénzügyi keretben;
76. ezért kéri, hogy a következő többéves pénzügyi keretben jelentősen növeljék meg a 9. keretprogramhoz rendelt teljes költségvetést, amelyet legalább 120 milliárd EUR szinten kell rögzíteni; ezt a szintet tartja megfelelőnek Európa globális versenyképességének, tudományos, technológiai és ipari vezető szerepének

biztosításához, valamint a társadalmi kihívásokra való válaszadáshoz és az EU éghajlati céljai és a fenntartható fejlesztési célok elérésének elősegítéséhez; felszólít különösen az áttörés és a piacteremtő innováció ösztönzését szolgáló erőfeszítésekre, elsősorban a kkv-k számára;

77. nagyobb figyelmet kíván fektetni a kutatás és innováció közös vállalkozások és más eszközök keretében történő megvalósítására és a kulcsfontosságú technológiákba történő beruházások támogatására az innováció terén észlelhető beruházási hiány áthidalása érdekében; hangsúlyozza, hogy a finanszírozás növelésével egyidejűleg egyszerűsíteni kell a finanszírozási eljárásokat; üdvözli a Bizottság ezzel kapcsolatos erőfeszítéseit, és ragaszkodik ahhoz, hogy ezek a következő programozási időszakban is folytatódjanak annak érdekében, hogy jobb hozzáférést és egyenlő versenyfeltételeket biztosítsanak a pályázók számára a pályázatok értékelésének új rendszere révén; hangsúlyozza, hogy intézkedéseket kell kidolgozni valamennyi uniós tagállam kiegyensúlyozott részvételének ösztönzésére;
78. üdvözli a Bizottság legutóbbi azon javaslatát, hogy biztosítani kívánja a Szén- és Acélipari Kutatási Alap finanszírozását az elkövetkező években; kiemeli ezen alap fontosságát az ebben az ipari ágazatban folyó kutatás finanszírozása szempontjából; úgy véli ezért, hogy egy olyan hosszabb távú megoldásra van szükség, amely biztosítja a 2020 utáni finanszírozást is, és egyben beépíti az alapot az uniós költségvetésbe, lehetővé téve, hogy a Parlament be tudja tölteni a költségvetési ellenőrző hatóságként rá háruló szerepet;
79. kiemeli, hogy a kkv-k és a mikrovállalkozások a gazdasági növekedés, az innováció és a foglalkoztatás legfontosabb hajtóerői, melyek az összes új munkahely 85%-át adják; elismeri a gazdasági fellendülés biztosításában és a fenntartható uniós gazdaság fellendítésében betöltött jelentős szerepüket; emlékeztet arra, hogy az Unióban több mint 20 millió kkv működik, és hogy ezek az összes vállalkozás 99%-át teszik ki; úgy véli, hogy a kkv-k finanszírozási eszközökhöz való hozzáférése valamennyi uniós tagállamban való javításának a következő többéves pénzügyi keretben is fontos szakpolitikai célkitűzésnek kell maradnia, hogy tovább lehessen erősíteni versenyképességüket és fenntarthatóságukat; hangsúlyozza ezért, hogy elő kell mozdítani a vállalkozói készséget és javítani kell a kkv-k üzleti környezetét, hogy lehetővé váljon számukra lehetőségeik teljes kibontakoztatása a mai globális gazdaságban;
80. üdvözli a vállalkozások versenyképességét és a kis- és középvállalkozásokat segítő célzott uniós program (COSME) sikerét a jelenlegi többéves pénzügyi keretben; kiemeli e program magas végrehajtási arányát, és rámutat arra, hogy képes még több forrást felvenni; ezért kéri a COSME program pénzügyi keretösszegének megkétszerezését, hogy az megfeleljen az uniós gazdaság tényleges igényeinek és a részvétel iránti jelentős érdeklődésnek;
81. megismétli az Európai Stratégiai Beruházási Alap (ESBA) melletti szilárd elkötelezettségét, amely a jelenlegi többéves pénzügyi keretben 500 milliárd EUR-t kíván bevonni a reálgazdaságba történő új befektetések számára; úgy véli, hogy az ESBA már eddig is erőteljes és célzott fellendülést biztosított az olyan gazdasági ágazatok számára, amelyek elősegítik a fenntartható növekedést és a munkahelyteremtést, hangsúlyozza az ESBA által a kkv-k finanszírozására Uniós-szerte gyakorolt pozitív hatást; üdvözli ezért a Bizottság azon szándékát, hogy jogalkotási

javaslatot terjeszt elő e beruházási rendszernek a következő többéves pénzügyi keretben történő folytatására és javítására, külön költségvetéssel, amelyet nem a meglévő politikák és programok kárára finanszíroznának; hangsúlyozza, hogy minden jogalkotási javaslatnak a Bizottság által elvégzett felülvizsgálat következtetéseinek és független értékelésnek kell alapulnia; elvárja, hogy az új javaslat hatékonyan kezelje az ESBA végrehajtásának minden hiányosságát, és hogy javítsa többek között az alap földrajzi kiterjedését, hogy előnyei Uniószerre érezhetőek legyenek;

82. rámutat a többéves pénzügyi keret fontosságára a hosszú távú beruházásokra épülő iparágak, például a fenntartható közlekedési ágazat szempontjából; rámutat arra, hogy a közlekedési infrastruktúra az egységes piac gerincét képezi, és megalapozza a fenntartható növekedést és a munkahelyteremtést; megjegyzi, hogy a szomszédos országokkal összekapcsolt egységes európai közlekedési térség megvalósítása jelentős közlekedési infrastruktúrát igényel, és azt az EU versenyképessége, valamint a gazdasági, társadalmi és területi kohézió szempontjából kulcsfontosságú prioritásként kell kezelni, beleértve a peremterületeket és a szigeteket is; ezért úgy véli, hogy a következő többéves pénzügyi keretnek megfelelő finanszírozást kell biztosítania az olyan projektek számára, amelyek hozzájárulnak különösen a TEN-T törzshálózat és folyosói megvalósításához, amelyeket tovább kell bővíteni; emlékeztet a COP 21 által a közlekedéssel kapcsolatban az éghajlatváltozás elleni küzdelem érdekében lefektetett célokra, és arra ösztönzi a tagállamokat, hogy ruházzanak be az intelligens, fenntartható és integrált tömegközlekedésbe;
83. hangsúlyozza, hogy az Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz (CEF) korszerűsített és hatékonyabb programjának ki kell terjednie valamennyi közlekedési módra, ideértve a közúti és a vasúti infrastruktúrát, valamint a belvízi utakat; véleménye szerint ennek nagyobb jelentőséget kellene tulajdonítania az átfogó hálózatoknak és a CO₂-kibocsátás csökkentéséhez hozzájáruló közlekedési módoknak, továbbá az összeköttetésekre és a hálózat peremterületeken történő kiépítésére kellene összpontosítania; ismételten hangsúlyozza az interoperabilitás európai vasúti forgalomirányítási rendszeren keresztül történő fokozásának és annak jelentőségét, hogy lehetővé váljon az egységes európai égbolt kezdeményezés teljes körű használata; felszólít az európai digitális légiforgalmi szolgáltatási rendszer kiterjesztésére;
84. az idegenforgalom számára külön költségvetési sor létrehozására szólít fel az új többéves pénzügyi keretben, hogy el lehessen mozdulni egy olyan valódi európai idegenforgalmi politika felé, amely jelentős mértékben hozzájárulhat a növekedéshez és a munkahelyteremtéshez;
85. felszólítja a Bizottságot, hogy támogassa a következő generációs technológiák fejlesztésére irányuló befektetéseket, és mozdítsa elő e technológiák bevezetését; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy biztosítsák a digitális egységes piac megvalósításának finanszírozását azáltal, hogy teljes mértékben kihasználják a spektrumot, biztosítják a helyhez kötött hálózatok korszerűsítését, és növelik a mobil hálózatok lefedettségét, előmozdítják az 5G bevezetését és a gigabit alapú internetkapcsolatot, valamint további előrelépéseket tesznek az uniós távközlési szabályok harmonizálása terén, hogy megfelelő szabályozási keretet hozzanak létre az internetkapcsolat javítására szerre Unióban; hangsúlyozza, hogy a CEF távközlési projektjeinek továbbra is támogatniuk kell a digitális szolgáltatások infrastruktúráit és a nagysebességű, szélessávú hálózatokat azáltal, hogy lehetővé teszik azok hozzáférhetőségét, többek közt a távoli területeken és a vidéki térségekben is, valamint

javítják a digitális jártasságot, a hálózati összekapcsoltságot és az interoperabilitást; hangsúlyozza, hogy támogatni kell az európai gazdaság és társadalom digitális átalakulását és be kell ruházni az olyan lényeges technológiákba, mint a nagy adathalmazok, a mesterséges intelligencia vagy a nagy teljesítményű számítástechnika, továbbá az infrastruktúrába és a digitális készségekbe, hogy fejlődjön az EU versenyképessége és javuljon az európaiak életminősége;

86. alapvető fontosságúnak tartja a fenntartható és megfizethető energiaellátás biztosítását Európában; ezért kéri az olyan beruházások folyamatos támogatását, amelyek biztosítják az energiaforrások és energiaellátási útvonalak diverzifikálását, növelik az energiabiztonságot és az energiafüggetlenséget, továbbá javítják az energiahatékonyságot és a megújuló energiák használatát, többek között az energetikai CEF révén; hangsúlyozza különösen azt, hogy átfogó támogatást kell nyújtani különösen a sok szén-dioxidot kibocsátó régiók, az energetikai átállás, az alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaságra való átállás, a villamosenergia-termelés korszerűsítése, a hálózatok határokon átnyúló összekapcsolásának javítása és az intelligens energiahálózatok bevezetése, a szén-dioxid-leválasztás és -tárolás és az ezt hasznosító technológiák, valamint a távfűtés korszerűsítése számára; véleménye szerint az energiaágazat éghajlattal összefüggő célkitűzések fényében való átalakítását ennek megfelelően kell támogatni, különösen a széntől függő régiókban és országokban, hogy hatékonyan lehessen hozzájárulni az alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaságra való stratégiai átálláshoz; átfogó alap létrehozását kéri az igazságos átmenet támogatása érdekében, különösen a megújuló források, az energiahatékony megoldások, az energiátárolás, az elektromos mobilitási megoldások és infrastruktúrák, a villamosenergia-termelés és a hálózatok korszerűsítése, a fejlett áramtermelési technológiák, többek között a szén-dioxid-leválasztás és -tárolás (CCS), -hasznosítás és -tárolás, valamint a szénelgázosítás fejlesztése és beindítása, a távfűtés korszerűsítése, többek között magas hatékonyságú kapcsolt hő- és villamosenergia-termelés, a jövőbeli környezetvédelmi normákhoz való korai alkalmazkodás, az energiaigényes iparágak átalakítása, valamint a társadalmi, gazdasági és környezeti hatások kezelése révén;
87. hangsúlyozza a nagyszabású infrastrukturális projektek, például a nemzetközi termonukleáris kísérleti reaktor (ITER), az európai geostacionárius navigációs lefedési szolgáltatás (EGNOS), a globális műholdas navigációs rendszer (Galileo), a Föld-megfigyelési program (Kopernikusz) és a jövőbeli állami műholdas kommunikáció (GOVSATCOM) stratégiai jelentőségét az EU jövőbeli versenyképessége, biztonsága és politikai ereje szempontjából; rámutat arra, hogy e nagyszabású projektek finanszírozását az uniós költségvetésből kell biztosítani, de ugyanakkor elkülönített módon, így biztosítva azt, hogy az esetleges költség-túllépések ne veszélyeztessék más uniós politikák finanszírozását és sikeres végrehajtását, ahogy azt az előző többéves pénzügyi keret egyes esetei példázzák; e célból emlékeztet arra, hogy az ezekre a projektekre vonatkozó maximális összeget jelenleg a többéves pénzügyi keretről szóló rendelet rögzíti, és hasonló rendelkezések bevezetését kéri az új rendeletbe;
88. hangsúlyozza a környezetminőség megőrzésének, védelmének és javításának és az éghajlatváltozás, az ökoszisztémák leromlása és a biológiai sokféleség csökkenése kezelésének jelentőségét és az EU ebben betöltött vezető szerepét; hangsúlyozza, hogy a stabil és megfelelő finanszírozás alapvető fontosságú az Európai Unió olyan nemzetközi kötelezettségeinek teljesítéséhez, mint például a Párizsi Megállapodás; emlékeztet arra, hogy a következő többéves pénzügyi keretnek elő kell segítenie, hogy az Unió megvalósítsa ezeket a célkitűzéseket, valamint hozzá kell járulnia ahhoz, hogy

2050-ig megvalósuljon a karbonszegény gazdaságra való átállás; hangsúlyozza, hogy az EU nem finanszírozhat e célkitűzések megvalósításával ellentétes projekteket és beruházásokat; kéri, hogy az EU jövőbeli kiadásaiban mindenhol érvényesítsék általánosan az éghajlati szempontokat; e tekintetben felszólít arra, hogy az érintett programoknak, például a LIFE+ programnak biztosítsanak megfelelő finanszírozást, és duplázzák meg finanszírozási forrásaikat, továbbá hozzanak létre külön költségvetési keretet a biológiai sokféleségre és a Natura 2000 hálózat igazgatására;

Erősebb kohézió és szolidaritás Európában

89. hangsúlyozza, hogy az összetett társadalmi-gazdasági kihívások kezelése céljából 2020 után is a kohéziós politikának kell az Európai Unió fő beruházási politikájának maradnia, amely felöleli az összes uniós régiót, miközben az erőforrások többségét a legkiszolgáltatottabb régiókra összpontosítja; úgy véli, hogy a Szerződésben rögzített azon célon túl, hogy csökkenteni kell a fejlettségi szintek közötti egyenlőtlenségeket, és javítani kell a konvergenciát, a kohéziós politikának az átfogó uniós politikai célkitűzések elérésére kell összpontosítania, és ezért azt javasolja, hogy a következő többéves pénzügyi keretben a kohéziós politika három alapjának – az Európai Regionális Fejlesztési Alapnak (ERFA), az Európai Szociális Alapnak (ESZA) és a Kohéziós Alapnak – elsősorban a növekedés és a versenyképesség, a kutatás és az innováció, a digitalizáció, az ipari átalakulás, a kkv-k, a közlekedés, az éghajlatváltozás mérséklése és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás, a környezeti fenntarthatóság és az igazságos energetikai átmenet, a foglalkoztatás, a társadalmi befogadás, a nemek közötti egyenlőség, a szegénység csökkentése és a demográfiai kihívások támogatására kell összpontosítania; hangsúlyozza, hogy a három alap az uniós kohéziós politika szerves alkotóeleme, és csak e politika közös keretében, együttesen működhetnek; megerősített területi együttműködésre szólít fel továbbá, amely magában foglal egy határokon átnyúló összetevőt is, és a politika városi dimenzióját, valamint külön rendelkezéseket a vidéki, hegyvidéki, szigeti és távoli területek vonatkozásában;
90. kiemelkedő fontosságúnak tartja, hogy a 2020 utáni időszakban a 27 uniós tagállam tekintetében változatlan áron számítva legalább a 2014–2020-as időszak költségvetésének szintjén tartsák a kohéziós politika finanszírozását; hangsúlyozza, hogy a kohéziós politika forrásainak elosztásakor a GDP-nek kell az egyik paraméternek maradnia, azonban úgy véli, hogy azt a társadalmi, környezeti és demográfiai mutatók egy további készletének kell kiegészítenie, hogy jobban figyelembe vegye az uniós régiók és a tagállamok közötti és azokon belüli újfajta egyenlőtlenségeket; emellett támogatja, hogy az új programozási időszakban folytassák azokat az elemeket, amelyek a jelenlegi többéves pénzügyi keretben korszerűbbé és teljesítményorientáltabbá tették a kohéziós politikát, azaz a tematikus koncentrációt, az előzetes feltételrendszert, az teljesítménymérési keretet és a gazdasági kormányzással való kapcsolatot;
91. szilárdan elkötelezett az EUMSZ 9. cikkéből eredő, a szociális Európa megvalósítására és a szociális jogok európai pillérének bevezetésére vonatkozó kötelezettség mellett, amely egy nagymértékben versenyképes szociális piacgazdaság fenntartható növekedésén alapul, amelynek célja a Szerződésnek megfelelően a teljes körű foglalkoztatás és a társadalmi haladás, a nők és férfiak közötti egyenlőség, a nemzedékek közötti szolidaritás és a gyermekek jogai védelmének előmozdítása; kiemeli, hogy ennek megvalósítása megköveteli a szociálpolitikák megfelelő finanszírozását, és hangsúlyozza, hogy ebből következően meg kell erősíteni az ezekhez

a célokhoz hozzájáruló, már meglévő eszközöket, nevezetesen az Európai Szociális Alapot (ESZA), az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezést, a leginkább rászoruló személyeket támogató európai segítségnyújtási alapot, az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapot (EGAA) és a foglalkoztatás és a szociális innováció európai programját (EaSI); kitart amellett, hogy ezeket garantálják a következő többéves pénzügyi keretben, és a továbbiakban is túlnyomórészt vissza nem térítendő támogatások révén hajtsák végre;

92. megismétli a gyermekgaranciának szentelt külön alap létrehozására irányuló, a Bizottsághoz és valamennyi tagállamhoz intézett felhívását, amely a gyermekeket helyezi a szegénység enyhítését célzó politikák kiterjesztésének a középpontjába, és biztosítja a megfelelő forrásokat a szükséges szakpolitikai intézkedések teljes körű végrehajtásához, ideértve a szülők segítségét abban, hogy célzott beavatkozások révén kikerüljenek a társadalmi kirekesztettségéből és a munkanélküliségből;
93. kiemeli, hogy az ESZA-nak ki kell terjesztenie támogatását különösen a társadalmi párbeszéd fejlesztésére, mégpedig a szociális partnerek – ezen belül az európai ágazati és ágazatközi szintek – kapacitásbővítésének javítása révén, és hogy e kötelezettségvállalásnak az EU valamennyi régiójában kötelezővé kell válnia a tagállamok számára;
94. hangsúlyozza különösen, hogy az ifjúsági politikák átfogó megközelítésének részeként uniós szinten folytatni kell a küzdelmet a fiatalok munkanélkülisége és a kirekesztés ellen, különösen a nem foglalkoztatott, oktatásban és képzésben nem részesülő (NEET) fiatalok esetében; felszólít ezért arra, hogy az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezés költségvetését duplazzák meg, az uniós ifjúsági garanciát pedig teljes mértékben hajtsák végre, ugyanakkor biztosítsák a források gyors és egyszerűsített felhasználását, valamint az állandó és stabil finanszírozást a következő programozási időszakban; hangsúlyozza, hogy jobb szabályozásra van szükség annak biztosítása érdekében, hogy védjék a hátrányos társadalmi-gazdasági helyzetű fiatalok programban való megkülönböztetésmentes részvételét; úgy véli, hogy az oktatás és képzés fellendítésére, különösen a digitális jártasság fejlesztésére irányuló beruházások továbbra is az EU kiemelt prioritásai közé tartoznak; kitart amellett, hogy ez a program nem léphet a korábban a nemzeti költségvetésekből finanszírozott kiadások helyébe;
95. támogatja azokat a kultúra, oktatás, média, ifjúság, sport, demokrácia, polgárság és civil társadalom terén folytatott programokat, amelyek egyértelműen bizonyították európai hozzáadott értéküket, és állandó népszerűségnek örvendenek a kedvezményezettek körében; ezért kiáll amellett, hogy folyamatosan fektessenek be az Oktatás és képzés 2020 keretrendszerbe az Erasmus+, a Kreatív Európa és az „Európa a polgárokért” programokon keresztül, hogy törekedjenek mindenféle életkorú ember, és különösen a fiatalok elérésére; megismétli, hogy támogatja az Erasmus+ és a Kreatív Európa programok külső dimenziójának megerősítését; ajánlja továbbá az Európai Szolidaritási Testület nem más uniós programok kárára történő, megfelelő forrásokkal való folytatását; kiemeli azt is, hogy a kulturális és kreatív iparágak jelentős mértékben hozzájárulnak az uniós növekedéshez és munkahelyteremtéshez;
96. ajánlja egy, a Bizottság által irányítandó belső európai demokráciaalap létrehozását a civil társadalom, valamint a demokrácia és az emberi jogok területén működő nem kormányzati szervezetek megerősített támogatása céljából;

97. szorgalmazza különösen azt, hogy a következő többéves pénzügyi keretben háromszorozzák meg az Erasmus+ keretösszegét, hogy Európa-szerte sokkal több fiatal, ifjúsági szervezetet és középiskolás diákot érjen el, hogy értékes kompetenciákkal és az életre szóló készségekkel vértessze fel őket az egész életen át tartó tanulás, a tanulóközpontú, nem formális és informális tanulási lehetőségek, valamint az önkéntes munka és az ifjúsági munka révén; felszólít arra, hogy külön figyelmet kell fordítani a hátrányos társadalmi-gazdasági környezetből származó személyekre, valamint a fogyatékkal élőkre, hogy lehetővé tegyék számukra a programban való részvételt;
98. felhívja a Bizottságot, hogy foglalkozzon tovább az „Európára érvényes vasúti igazolvány (Interrail) a 18. születésnapra” projekttel, és a következő többéves pénzügyi keretben terjesszen elő külön programot elegendő éves előirányzattal ahhoz, hogy az adott évben a 18. életévüket betöltő fiatal európaiaktól beérkező, ingyenes vasúti igazolvány iránti összes kérelmet fedezni lehessen; hangsúlyozza, hogy egy ilyen projekt az európai tudat és identitás növelésének egyik kulcsfontosságú elemévé válna, különösen az olyan fenyegetésekkel szemben, mint a populizmus és a félretájékoztatás terjedése; megismétli, hogy e program célkitűzéseinek az eléréséhez megfelelő joggal rendelkező javaslatot vár a Bizottságtól;
99. arra számít, hogy a 2020 utáni időszakban az Európai Unió a menekültügy és a migráció terén a válságkezelési megközelítéstől egy állandó közös európai szakpolitika felé mozdul el; hangsúlyozza, hogy az ezen a területen folytatott tevékenységeket egy erre a célra szolgáló eszközből, azaz a Menekültügyi, Migrációs és Integrációs Alapból (AMIF) kell fedezni; hangsúlyozza, hogy a jövőbeli alap, valamint a megfelelő bel- és igazságügy területén működő ügynökségek számára elegendő finanszírozást kell biztosítani a következő többéves pénzügyi keret teljes időszakára, hogy kezelni tudják az ezen a területen felmerülő átfogó kihívásokat; úgy véli továbbá, hogy a Menekültügyi, Migrációs és Integrációs Alapot az ezen kérdést más politikák keretében kezelő további elemeknek kell kiegészíteniük, különösen az európai strukturális és beruházási alapoknak és a külső fellépéseket finanszírozó eszközöknek, mivel egyetlen eszköz sohasem lesz képes kezelni az ezen a területen jelentkező szükségletek nagyságrendjét és összetettségét; emellett elismeri a kulturális, oktatási, ifjúsági és sportprogramok jelentőségét a menekültek és migránsok európai társadalomba történő integrációjában; felkéri a Bizottságot annak értékelésére, hogy meg lehetne-e erősíteni az európai városok által az európai menekültügyi politikában betöltött szerepet egy olyan ösztönzőrendszer bevezetésére révén, amely a menekültek és menedékkérők fogadása ellenében közvetlenül a városoknak nyújt pénzügyi támogatást a menekültek elhelyezéséhez és a gazdasági fejlődéshez;
100. elismeri a közös közegészségügyi fenyegetések kezelése terén folytatott együttműködés európai hozzáadott értékét; megjegyzi, hogy egyetlen tagállam sem képes egyedül kezelni a határokon átnyúló egészségügyi kihívásokat, és kéri, hogy a következő többéves pénzügyi keret tükrözze az EU-nak a közegészségügyre, az egészségügyi rendszerekre és a környezettel kapcsolatos egészségügyi problémákra vonatkozó fenntartható fejlesztési cél végrehajtásával kapcsolatos felelősségvállalását és azon felelősségvállalását, hogy támogatja a tagállamokat az egészség terén mutatkozó egyenlőtlenségek csökkentésében; úgy véli, hogy az ezen a területen folyamatban lévő tevékenységek pozitív eredményei alapján a következő többéves pénzügyi keretnek tartalmaznia kell egy szilárd, következő generációs egészségügyi programot, amely határokon átnyúló alapon kezeli ezeket a kérdéseket, mégpedig az egészségügyi ellátás

biztosítására szolgáló innovatív megoldások, köztük a digitális egészség, például az európai referenciahálózatok révén, és amely szakértelem, illetve az adatok, a bizonyítékok, valamint a bevált gyakorlatok cseréje formájában támogatást nyújt a tagállamoknak; emlékeztet arra, hogy a jó egészségi állapot előfeltétele az EU által meghatározott többi cél elérésének, és hogy az olyan területeken végrehajtott szakpolitikák, mint például a mezőgazdaság, a környezetvédelem, a foglalkoztatás, a szociális kérdések vagy a befogadás, jelentős hatást gyakorolnak az európaiak egészségére; ezért kéri e területen az egészségügyi hatások értékelésének és az ágazatokon átnyúló együttműködésnek a megerősítését a következő többéves pénzügyi keretben;

Erősebb és fenntartható mezőgazdaság és halászat

101. megerősíti, hogy a közös agrárpolitikának (KAP) alapvető szerepe van az élelmezésbiztonságban és az élelmezési autonómiában, a vidéki lakosság és a foglalkoztatás megőrzésében, a fenntartható fejlődésben, a környezet, a mezőgazdaság és az erdészet fenntarthatóságában és az európaiak számára egészséges, kiváló minőségű, megfizethető élelmiszerek biztosításában; rámutat arra, hogy nőtték az élelmiszerekkel és az egészségvédelemmel kapcsolatos követelmények, valamint nagyobb szükség van a mezőgazdasági termelők környezetbarát termelési gyakorlatokra való átállásának támogatására és az éghajlatváltozás kezelésére; hangsúlyozza, hogy támogatni kell a mezőgazdasági termelők jövedelmének biztonságát és meg kell erősíteni a kapcsolatot a KAP és a közjavak nyújtása között; hangsúlyozza, hogy a KAP az egyik leginkább integrált politika, azt elsősorban uniós szinten finanszírozzák, ezért helyettesíti a nemzeti kiadásokat;
102. hangsúlyozza, hogy a következő többéves pénzügyi keretben a KAP költségvetését az EU-27 tekintetében változatlan áron számítva legalább a jelenlegi szinten kell tartani; kiemeli, hogy a következő KAP előtt álló új kihívások a jelenlegi politika és a jövőbeli igények elemzésein alapuló, szilárd pénzügyi keretösszeget tesznek szükségessé; hangsúlyozza, hogy a közvetlen kifizetések egyértelmű uniós hozzáadott értéket teremtenek, és erősítik az egységes piacot azzal, hogy elkerülik a tagállamok közötti verseny torzulását; e tekintetben ellenzi a közvetlen kifizetések nemzeti hatáskörbe történő bármilyen visszautalását és nemzeti társfinanszírozásuk bármely formáját; hangsúlyozza, hogy tovább kell folytatni a kiszolgáltatott területek számára létfontosságú ágazatokban való termelés fenntartására irányuló intézkedéseket, meg kell reformálni a mezőgazdasági válságokra képzett tartalékot, az érzékeny ágazatokban bekövetkező különböző ciklikus válságokra adott válaszokkal összhangban növelni kell a finanszírozást, olyan új eszközöket kell létrehozni, amelyek képesek mérsékelni az árak ingadozását, továbbá növelni kell a távoli fekvéssel és szigetjelleggel összefüggő támogatási program (POSEI) finanszírozását; sürgeti a Bizottságot, hogy folytassa a közvetlen kifizetések közelítésére irányuló folyamatot és a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok felszámolása érdekében biztosítsa a szükséges pénzügyi és jogi keretet az élelmiszer-ellátási lánchoz; rámutat arra, hogy az EU vidéki térségei súlyos problémákkal szembesülnek, ezért külön támogatásra szorulnak;
103. hangsúlyozza a halászati szektor, a tengeri környezet és a „kék gazdaság” társadalmi-gazdasági és ökológiai jelentőségét, valamint az EU fenntartható élelmezési autonómiájához való hozzájárulását az európai akvakultúra és halászat fenntarthatóságának biztosítása és a környezeti hatás enyhítése szempontjából; rámutat arra, hogy a közös halászati politika kizárólagos uniós hatáskörbe tartozik; e tekintetben

hangsúlyozza, hogy e politika végrehajtása érdekében egy konkrét, jelentős forrásokkal ellátott, független és hozzáférhető külön halászati alapot kell fenntartani; szorgalmazza a távoli fekvéssel és szigetjelleggel összefüggő támogatási program ismételt bevezetését a halászatban, mivel ez egy nagyon fontos program az EU legkülső régiói számára; kéri, hogy a jelenlegi többéves pénzügyi keret alapján a halászati ágazathoz rendelt pénzügyi keretösszeg szintjét legalább tartsák fenn, új szükségletek felmerülése esetén pedig növeljék a tengerügyek pénzügyi keretösszegét; figyelmeztet a kompromisszumok nélküli brexit által az ágazatra gyakorolt lehetséges negatív hatásokra; megjegyzi, hogy a vissza nem térítendő támogatásokon túl más pénzügyi eszközök is nyújthatnak kiegészítő finanszírozási lehetőségeket;

Nagyobb felelősségvállalás a világban

104. hangsúlyozza, hogy a világ többszörös kihívásokkal néz szembe, többek között konfliktusokkal, kibertámadásokkal, terrorizmussal és radikalizálódással, félretájékoztatással, természeti katasztrófákkal, az éghajlatváltozással és környezetkárosodással, az emberi jogok megsértésével és a nemek közötti egyenlőtlenséggel; úgy véli, hogy az Uniónak sajátos politikai és pénzügyi felelőssége van, amely egy valóban európai, szabályokon és értékeken nyugvó külpolitikán, partnereink stabilitásának, biztonságának, demokratikus kormányzásának és fenntartható fejlődésének támogatásán, valamint a szegénység felszámolásán és a válsághárításon alapul;
105. hangsúlyozza, hogy a külső fellépés keretösszegét jelentősen növelni kell, ha az Unió globális stratégiája és bővítési, szomszédsági és fejlesztési politikái keretében, valamint a vészhelyzetek elhárításában be kívánja tölteni a rá háruló szerepet; elvárja, hogy a következő többéves pénzügyi keret tükrözze a konfliktusokkal és a migráció és a menekültek által kiváltott kihívások következményeivel küzdő déli és keleti szomszédságbeli országok példa nélküli szükségleteit; kéri, hogy magasabb keretösszeget irányozzanak elő a természeti és az ember okozta katasztrófák nyomán felmerülő humanitárius segély iránti egyre növekvő igény kezelésére, elkerülve a kötelezettségvállalások és a kifizetések közötti szakadékot; véleménye szerint növelni kell az Egyesült Nemzetek Szervezetének a közel-keleti palesztin menekülteket segélyező hivatala (UNRWA) számára nyújtott uniós finanszírozást; hangsúlyozza továbbá, hogy további erőforrásokra van szükség egy afrikai beruházási terv finanszírozására az inkluzív növekedés és a fenntartható fejlődés előmozdítása, és ezáltal az irreguláris migráció kiváltó okai részének kezelése érdekében;
106. emlékeztet arra, hogy az EU fejlesztési politikáját egy sor kötelezettségvállalás, mégpedig a fenntartható fejlesztési célok, a fejlesztésfinanszírozásról szóló addisz-abebai cselekvési program, a Párizsi Megállapodás és a fejlesztési politikáról szóló európai konszenzus, valamint a politikák fejlesztési célú koherenciájának és a támogatások hatékonyságának elvei vezérlik; felhívja a figyelmet az EU és a tagállamok azon kötelezettségvállalására, hogy hivatalos fejlesztési támogatásukat (ODA) 2030-ra a GDP 0,7%-ára növelik, beleértve azt, hogy az uniós ODA 20%-át társadalmi befogadásra és humán fejlődésre, az EU GNI-jének 0,2%-át pedig ODA formájában a legkevésbé fejlett országokra fordítják;
107. megjegyzi, hogy a fejlesztési támogatás fontos szerepet játszhat a migráció kiváltó okainak kezelésében és hozzájárulhat a stabilitáshoz, de úgy véli, hogy a hivatalos fejlesztési támogatás nem használható fel az adományozó országok menekültekre

fordított kiadásainak fedezésére; megállapítja, hogy az ODA potenciálisan szerepet játszhat az egyéb forrásokból származó finanszírozás mozgósításában, és kiemeli, hogy a magánszektor fokozottabb elkötelezettségére van szükség a külső beruházási terv értékelése alapján történő esetleges folytatása révén;

108. támogatja, hogy közvetlen finanszírozást nyújtsanak civil társadalmi szervezeteknek és emberi jogi jogvédőknek, különösen olyan harmadik országokban, ahol veszélyben a demokrácia és a jogállamiság; e tekintetben hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a külső finanszírozási eszközök gyorsan reagáljanak a politikai fejleményekre, és erősítsék a „többért többet” elvet;
109. készen áll arra, hogy fontolóra vegye a külső finanszírozási eszközök felépítésének egyszerűsítését és észszerűsítését, amennyiben az fokozza az átláthatóságot, az elszámoltathatóságot, a hatékonyságot, a koherenciát és a rugalmasságot, továbbá tiszteletben tartja az alapjául szolgáló politikák célkitűzéseit; kéri, hogy az előcsatlakozási támogatás, a szomszédság, valamint a fejlesztés és a humanitárius segélyezés számára egyedi politikai és pénzügyi jellemzőik miatt tartsanak fenn külön célzott eszközöket; megjegyzi, hogy egy ilyen felépítésnek az elfogadott felső határértékeken felül és az Afrikai Békekeret nélkül magában kell foglalnia a költségvetés részét képező Európai Fejlesztési Alapot (EFA), továbbá a megfelelő vagonkezelői alapok és eszközök átláthatóbb beépítését;
110. felhívja a figyelmet a fokozott rugalmasság fontosságára, amely lehetővé teszi kiegészítő források igénybevételét és a finanszírozás gyors felhasználását; a külső finanszírozási eszközök általános növelésének részeként fontolóra veheti egy nagyobb, fel nem osztott tartalék létrehozását, amelynek célja a beépített rugalmasság növelése, mindazonáltal hangsúlyozza, hogy a nagyobb fokú rugalmasság nem mehet a hosszú távú politikai célkitűzések, a földrajzi és tematikus prioritások, a hosszú távú finanszírozás kiszámíthatósága, a parlamenti ellenőrzés, valamint a partnerországokkal és a civil társadalommal folytatott konzultációk rovására;

Biztonság, béke és stabilitás mindenki számára

111. úgy véli, hogy a „Biztonság, béke és stabilitás mindenki számára” elnevezésű új fejezet azt bizonyítaná, hogy az Unió kiemelten kezeli ezt az újonnan felmerülő politikai felelősséget, elismerné annak sajátosságait, és összhangot teremtene annak belső és külső dimenziói között;
112. hangsúlyozza, hogy a belső biztonság terén már a következő többéves pénzügyi keret kezdetétől és annak teljes időtartama alatt növelni kell a finanszírozás szintjét, és erősíteni kell annak mechanizmusait, annak elkerülése érdekében, hogy minden évben módszeresen a többéves pénzügyi keret rugalmassági rendelkezéseit vegyék igénybe; kéri, hogy biztosítsanak elégséges erőforrást a bűnüldöző ügynökségek (Europol, Eurojust és CEPOL) és a nagyméretű informatikai rendszerekkel foglalkozó uniós ügynökség (eu-LISA) számára, és bocsássák rendelkezésükre az új feladataik végrehajtásához és kezeléséhez szükséges eszközöket; hangsúlyozza az Európai Unió Alapjogi Ügynökségének szerepét a radikalizálódás, a marginalizálódás, a gyűlöletbeszéd és a gyűlölet-bűncselekmény jelenségének megértésében és az ezekre adott válaszban;

113. úgy véli, hogy a következő többéves pénzügyi keretnek támogatnia kell az európai védelmi unió létrehozását; a Bizottság ezen a területen tett bejelentéseit követően várakozással tekint a megfelelő jogalkotási javaslatok elé, ideértve egy külön uniós védelmi kutatási programot és egy ipari fejlesztési programot is, amelyeket a tagállamok együttműködéshez szükséges felszerelésekkel kapcsolatos beruházásai egészítenek ki; ebben az összefüggésben ismételten megerősíti azt a határozott meggyőződését, hogy a további politikai prioritásokhoz további pénzügyi eszközöket kell párosítani; emlékeztet arra, hogy a fokozott védelmi együttműködés, a kutatás és a felszerelések összevonása, valamint a párhuzamosságok felszámolása meg fogja erősíteni az európai védelmi ipar stratégiai autonómiáját és versenyképességét, és jelentős hatékonyságnövekedéshez vezet majd, amelyet gyakran évi kb. 26 milliárd EUR-ra becsülnek;
114. mivel az Unióban egyre nagyobb figyelem hárul a biztonságra és a védelemre, kéri valamennyi külső biztonsági kiadás újraértékelését; várja különösen az Athena mechanizmus és az Afrikai Békekeret megreformálását, miután az EFA a költségvetés részét fogja képezni; üdvözlí a tagállamok által az állandó strukturált együttműködés keretében a közelmúltban tett kötelezettségvállalásokat, és felkéri a Bizottság alelnökét/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjét (a főképviselőt) és a Bizottságot, hogy pontosítsák annak jövőbeli finanszírozását; kéri, hogy a stabilitást és a békét támogató eszköz jogutód programja a válsághárításra és a biztonsággal és fejlesztéssel kapcsolatos kapacitásbővítésre összpontosítson, és eközben találjon jogilag megalapozott megoldást a katonai kapacitásbővítésre;
115. hangsúlyozza az uniós polgári védelmi mechanizmus rendkívüli fontosságát, amely összehangolt uniós segítségnyújtást tett lehetővé az egész Unióban és az Unión túl a természeti és az ember által okozott katasztrófák esetében; rámutat arra, hogy a polgári védelmi műveletek megkérdőjelezhetetlen hozzáadott értéket képviselnek az egyre gyakoribbá és összetettebbé váló katasztrófák eredményes leküzdése terén, ugyanakkor szükség idején erősítik az európai szolidaritás érzetét az uniós polgároknál; üdvözlí a Bizottság közelmúltbeli javaslatait, amelyek a készségi és a megelőző intézkedések megerősítésével, ezen belül a műveleti kapacitások célzott tartalékának uniós szintű létrehozásával kívánják erősíteni az uniós polgári védelmet; kéri, hogy a következő többéves pénzügyi keretben társuljon megfelelő finanszírozás a megerősített fellépéshez e területen;

Hatékony közigazgatás az európaiak szolgálatában

116. úgy véli, hogy az uniós politikák megvalósításához, valamint a bizalom visszaszerzéséhez és a polgárokkal és a civil társadalmi szervezetekkel valamennyi szinten folytatott párbeszéd megerősítéséhez elengedhetetlen az erős, hatékony és kiváló minőségű közigazgatás; e tekintetben hangsúlyozza a demokratikusan megválasztott tagokból álló intézmények szerepét; emlékeztet arra, hogy a Számvevőszék szerint az uniós intézmények, szervek és hivatalok végrehajtották a létszámtervükben meghatározott 5%-os létszámcsökkentést; úgy véli, hogy esetükben nem szabad további ilyenfajta horizontális leépítési megközelítést végrehajtani; kijelenti, hogy határozottan ellenzi, hogy az ügynökségek számára ismét úgynevezett átcsoportosítási alapot hozzanak létre;
117. üdvözlí az intézmények, szervek és hivatalok kezdeményezéseit, hogy a megerősített igazgatási együttműködésen és bizonyos funkciók összevonásán keresztül tovább

javítsák a hatékonyságot, és ezzel megtakarítást érjenek el az uniós költségvetésben; kiemeli, hogy egyes ügynökségek esetében további hatékonyságnövekedést lehetne elérni, különösen a hasonló feladatokat ellátó ügynökségek közötti fokozott együttműködésen keresztül, például a pénzügyi piacok felügyelete terén és a több helyszínen működő ügynökségek esetében; általánosabb jelleggel kéri annak alapos értékelését, hogy hogyan lehetne csoportosítani az ügynökségeket küldetésük stratégiai jellege és eredményeik szerint, annak érdekében, hogy az ügynökségek, például az Európai Bankhatóság és a párizsi Európai Értékpapírpiazi Hatóság között szinergiákat lehessen kialakítani;

118. úgy véli, hogy az uniós intézményeknek és szervezeteknek a földrajzi egyensúlyt és a nemek közötti egyensúlyt egyaránt tiszteletben kell tartaniuk;
119. felszólítja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot egy olyan mechanizmusra, melynek alapján az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 2. cikkének tiszteletben tartását elmulasztó tagállamok pénzügyi következményekkel nézhetnének szembe; figyelmeztet azonban arra, hogy az uniós költségvetés végső kedvezményezettjeit nem érinthetik olyan szabálysértések, melyekért nem ők a felelősek; meggyőződése ezért, hogy nem az uniós költségvetés a megfelelő eszköz az EUSZ 2. cikke tiszteletben tartása elmulasztásának kezelésére, és hogy az esetleges pénzügyi következményeket az érintett tagállamnak a költségvetés végrehajtásától függetlenül kellene viselnie;
120. hangsúlyozza, hogy a befogadó Európa megvalósítása érdekében tett uniós kötelezettségvállalások teljesítéséhez alapvető fontosságú a megkülönböztetés, valamint a nemek közötti egyenlőtlenség és a nemi alapú erőszak felszámolása; támogatja ezért, hogy a következő többéves pénzügyi keretben általánosan érvényesüljenek a nemek közötti egyenlőséget és a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó kötelezettségvállalásokat, továbbá azt, hogy a megkülönböztetés valamennyi formája elleni küzdelemben megerősítsék a költségvetési dimenziót, különös figyelmet fordítva a nemi dimenzióknak a migrációs és menekültpolitikában és az EU külső politikáiban;
121. hangsúlyozza, hogy biztosítani kell, hogy a nők hozzáférjenek a szexuális és reprodukzív egészséghez kapcsolódó szolgáltatásokhoz, és hogy külön figyelmet kapjanak a kiszolgáltatott személyek, köztük a kiskorúak és más csoportok, így például az LMBTI-közösség sajátos szükségletei;
122. kiáll amellett, hogy külön támogatást kell biztosítani a kiszolgáltatott célcsoportoknak, kifejezetten kizárva a szegregációs gyakorlatokat, különösen a fogyatékkal élőknél és a romáknál, és különösen amellett, hogy a „romák” megnevezés rajta maradjon az ESZA és az ERFA kedvezményezettjeinek listáján;
123. megállapítja, hogy a legkülső régiók és a tengerentúli országok és területek az európai kontinentstől való elszigeteltségük miatt egyedi természeti, gazdasági és társadalmi kihívásokkal néznek szembe; úgy véli, hogy számukra testre szabott intézkedéseket és kellően indokolt eltéréseket kell biztosítani; felhív a legkülső régiók és a tengerentúli országok és területek uniós pénzügyi támogatásának folytatására, konkrétan a legkülső régiók számára a kohéziós politika keretében, a tengerentúli országok és területek számára külön eszközökből, hogy hozzáférhessenek a kutatási programokhoz és küzdhessenek az előttük álló konkrét éghajlatváltozási kihívások ellen;

124. nyomatékosan kéri a Bizottságot, hogy az Európai Unió költségvetésében a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás és átláthatóság biztosítása érdekében vegye fontolóra megfelelő feltételek kialakítását az uniós forrásokat érintő korrupció és pénzügyi csalás megelőzése érdekében; különös aggodalmának ad hangot a vámcsalásokkal kapcsolatban, melyek jelentős bevételkiesést okoztak az uniós költségvetésben; kéri, hogy azok a tagállamok, melyek kifogással éltek a vámjogszabályok megsértésére és a vámjogi szankciókra vonatkozó uniós jogi kerettel szemben, vizsgálják felül álláspontjukat e probléma mielőbbi megoldásának lehetővé tétele érdekében;

IV. Eljárás és döntéshozatali folyamat

125. emlékeztet arra, hogy a többéves pénzügyi keretről szóló rendelet elfogadásához a Parlament egyetértése szükséges; hangsúlyozza, hogy az éves uniós költségvetés elfogadása során a Parlament és a Tanács a költségvetési hatóság két egyenrangú ága, miközben az uniós programok túlnyomó többségét, és többek között a pénzügyi keretösszegüket létrehozó ágazati jogszabályokat rendes jogalkotási eljárás keretében fogadják el; ezért elvárja, hogy a következő többéves pénzügyi keretre vonatkozó döntéshozatali eljárás biztosítsa a Parlament Szerződésben meghatározott szerepét és előjogait; kitarthatja, hogy nem a többéves pénzügyi keretről szóló rendelet a megfelelő hely az uniós költségvetési rendelet módosítására; sürgeti a Bizottságot, hogy az uniós költségvetési rendelet felülvizsgálatára vonatkozóan mindig tegyen külön javaslatot, valahányszor szükség adódik e rendelet módosítására;
126. készen áll arra, hogy haladéktalanul strukturált párbeszédet kezdjen a Bizottsággal és a Tanáccsal a 2020 utáni időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről a későbbi tárgyalások elősegítése, valamint annak érdekében, hogy e parlamenti ciklus végére megállapodást lehessen elérni; készen áll arra, hogy megvitassa az ebben az állásfoglalásban megfogalmazott álláspontjait a Tanáccsal, hogy lehetővé tegye a Parlament következő többéves pénzügyi kerettel kapcsolatos elvárásainak jobb megértését;
127. hangsúlyozza, hogy mivel a Bizottság javaslatait 2018 májusára jelentették be, a következő többéves pénzügyi keretre vonatkozó formális határozatot egy éven belül kell meghozni; véleménye szerint a Bizottság javaslatainak bemutatása tekintetében tapasztalt kezdeti késedelem ellenére időben megállapodásra kell jutni a 2020 utáni időszakra vonatkozó keretről, hogy fontos politikai üzenetet lehessen küldeni az Unió azon képességével kapcsolatban, hogy további konszenzust tud kialakítani az Unió jövője és a megfelelő pénzügyi eszközök tekintetében; hangsúlyozza, hogy ez a menetrend lehetővé teszi többek között valamennyi ágazati rendelet gyors elfogadását, és így az új programok 2021. január 1-jén késedelem nélkül elindulhatnak; emlékeztet arra, hogy a korábbi pénzügyi keretekben az új programok alapvetően az időszak kezdete után néhány évvel indultak el;
128. úgy véli, hogy az újonnan választott Parlament, a képviselők abszolút többségével, az európai választásokat követő hat hónapon belül kérelmezheti, hogy a Bizottság javasolja az előző jogalkotási ciklusban elfogadott, a következő többéves pénzügyi keretbe tartozó uniós utódprogramokat létrehozó ágazati jogszabályok felülvizsgálatát;
129. ezért hangsúlyozza, hogy a három intézménynek haladéktalanul meg kell kezdenie az érdemi vitát; hangsúlyozza, hogy a többéves pénzügyi keretről szóló rendelet valamennyi eleme, köztük a többéves pénzügyi keret felső határai is, a többéves

pénzügyi keretről szóló tárgyalások részét fogja képezni, és azt a végleges megállapodás elfogadásáig napirenden kell tartani; e tekintetben emlékeztet arra, hogy a Parlament kritikus álláspontot fogalmazott meg a jelenlegi többéves pénzügyi keretről szóló rendelet elfogadásához vezető eljárással és az Európai Tanács által e folyamatban játszott domináns szereppel kapcsolatban, amikor is visszavonhatatlanul határozott számos elemről, köztük a többéves pénzügyi keret felső határaitól és az ágazati szakpolitikákat érintő számos rendelkezésről;

130. úgy véli, hogy a következő többéves pénzügyi keretről szóló tárgyalásokkal kapcsolatos eljárásokról, valamint különösen a Parlamentnek ezen eljárás különböző szakaszaiba történő bevonásáról haladéktalanul meg kell állapodni a bolgár elnökség alatt és a többéves pénzügyi keretre vonatkozó javaslatok bemutatása előtt; ezzel összefüggésben elvárja, hogy a Bizottság megfelelő időben ugyanolyan szintű tájékoztatást nyújtson a Parlamentnek, mint a Tanácsnak; úgy véli, hogy ezeket a szabályokat végső soron magában az intézményközi megállapodásban kell rögzíteni, ahogy az az éves költségvetési eljárás estében történt;

131. úgy véli, hogy a többéves pénzügyi keretről szóló rendelet elfogadása tekintetében megszabott egyhangúsági követelmény igazi akadály a folyamatban; e tekintetben felhívja az Európai Tanácsot, hogy aktiválja az EUMSZ 312. cikkének (2) bekezdésében szereplő áthidaló záradékot, lehetővé téve a többéves pénzügyi keretről szóló rendelet minősített többséggel történő elfogadását; emlékeztet továbbá arra, hogy az EUSZ 48. cikkének (7) bekezdésében szereplő általános áthidaló záradékot is igénybe lehet venni a rendes jogalkotási eljárás alkalmazása céljából; hangsúlyozza, hogy a többéves pénzügyi keretről szóló rendelet elfogadása tekintetében a minősített többségi szavazásra való átállás összhangban lenne lényegében az összes többéves uniós program elfogadásakor alkalmazott döntéshozatali folyamattal, valamint az Unió költségvetésének elfogadásakor alkalmazott éves eljárással is;

o

o o

132. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a többi érintett intézménynek és szervnek, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.